

HET ZESVOUDIGE

DOEL VAN GABRIËLS

BEZOEK AAN DANIËL

 ...maar zo verbaasd over de...onze kleine tieners vanmorgen— de kleine... u weet wel: kleine *fiefie* en *feifei*— de kleine... u weet wel—zestienjarigen. En ze komen de kerk binnen—u weet wel: van ongeveer... kleine meisjes van ongeveer die leeftijd: ze willen er mooi uitzien—u weet wel— hun... u weet wel—haar is helemaal in de krul opgestoken, boven op hun hoofd; ik merkte bij hen op terwijl ik aan het prediken was dat het gewoon bleef zakken; en na een poosje blaasden ze het uit hun gezicht weg—de krullen allemaal recht.

² Zuster Downing haar kleine meisje en—en ik merkte háár op. En kleine—kleine—kleine...Broeder Collins' kleine...Wat is haar naam? Kleine... [Een broeder zegt: "Betty."—Red.] Betty—kleine Betty. Ik lachte gewoon een beetje in mezelf. Maar ik zag al die mooie... u weet wel—allemaal mooi gemaakt, en toen was het ineens...

³ Wel, zegene jullie hart, lieverd, jullie zijn voor mij sowieso mooi. Dat klopt. *Mooi* is: is een mooie geest die op die wijze in samenkomsten zal komen zitten om naar het Evangelie te luisteren. Dat is wat een meisje mooi maakt. En ik denk dat elke echte jongen die het waard is om te trouwen hetzelfde denkt. [Broeder Neville zegt: "Amen."—Red.] Dank u, meneer. Dat is goed. Iemand was het met me eens. Dat—dat klopt. Goed. Ik geloof dat dat de waarheid is.

⁴ Nu, is dat niet vreemd? Ik sloeg precies op in Daniël 9 toen ik m'n Bijbel opende. Nu, ik vertel meestal iedereen hun jas niet uit te trekken die een gat in hun overhemd heeft, dus ik hoop dat de mijne dat niet heeft. Maar—maar ik heb de tijd meegemaakt waarin ik het niet uit kon trekken, met een gat in het hemd—jawel. En ik geloof dat deze er geen heeft.

⁵ Nu—o, voor mijzelf: wij...en ik geloof voor het gehoor: wij waarderen de tegenwoordigheid van de Heilige Geest vanmorgen.

En we waarderen de gemeenschap en aanwezigheid van elkaar. "Hoe lieflijk, hoe goed, hoe aangenaam voor broeders om eensgezind bij elkaar te verblijven. Het is als de kostbare zalfolie die langs de—Aärons baard liep, helemaal tot aan de zomen van zijn kleed."

⁶ Ik ging vandaag heen te eten, bij de Blue Boar, en wie kwam ik daar tegen: niemand anders dan broeder Bill hier en zuster Dauch die daar zaten, gewoon—gewoon wat van de lekkerst uitzierende gebraden kip aan het eten die ik ooit heb gezien—en gewoon een geweldige tijd aan het hebben—werkten het helemaal weg, weet u. Ging verder naar boven en ontmoette een groot deel van de gemeente daarboven; en ze wilden zelfs voor mijn middageten betalen. Nu, dat was heel aardig; ik waardeer dat.

⁷ Toen ik thuiskwam, kwam Billy hier met een doos tomaten die iemand me bracht, helemaal uit die mooie, koele staat Georgia daar beneden, waar het daar zo koel is, zo vertellen ze me, rond deze tijd.

⁸ Kwam toen een kleine man buiten tegen. Ik kwam terug van mijn persoonlijke gesprekken vanmiddag en kwam langs bij de kerk, ongeveer anderhalf uur geleden, en de kleine . . . enigszins jonge knaap, buiten—hij zei . . . ik zei: “Het is heet.”

Hij zei: “*Zekers!*” Ik wist dat hij uit Georgia kwam—dus hij zei: “’t Is zeker heet beneden in Georgia!”

⁹ Wel, we proberen te ontsnappen aan een heter plaats, nietwaar? Dat is waar we hier voor zijn.

¹⁰ Heel erg bedankt, vrienden, voor al uw goedheid. Wat zou ik zonder u doen? Wat—wat zou ik wel doen zonder jullie? Als ik niemand had die van mij hield, niemand die naar de boodschap zou luisteren, zou heel mijn boodschap helemaal geen nut hebben. Ik kan het niet prediken tegen telefoonpalen en bomen. Zij zouden het niet begrijpen. Dus moeten het mensen zijn zoals jullie allen die ernaar zullen komen luisteren. En wanneer jullie komen en in een hete plek als deze zitten, en het . . . Mijn vrouw zei dat ze daar vanmorgen zowat verbrandde. En om mensen te zien, en soms zieke mensen, die zo in die samenkomsten zitten: God geve u een—een prachtig, lieflijk huis in de glorie is mijn gebed. En ik hoop en vertrouw gewoon dat Hij dat zal doen.

¹¹ Nu—even zien. Mijn jas—iemand heeft hem hierheen genomen. En ik moet vanavond wel een beetje lezen. Hoevelen genieten van de eerste delen van dit? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] O, als het gewoon niet zo heet was, zouden we gewoon door kunnen blijven gaan, de hele week door, met het—het boek van de Openbaring. Ik hou er gewoon van. Ik leef er gewoon in. En bidt u enigszins voor mij deze week, want aanstaande zondag zal ik . . . Zo de Here wil, moet ik dat doen—die weken onderbrengen. En dat is iets waar ik niets over weet. En dus ga ik gewoon de Here vertrouwen dat Hij het antwoord voor mij zal hebben.

¹² En ik—ik heb van een aantal verschillende mannen gelezen die—die erover gesproken hebben, erover geschreven hebben.

Ik heb de voetnoten hier gelezen, van dr. Scofield—een groot geleerde— maar kon het zeker niet met hem eens zijn over vele van zijn voetnoten, want ik kan het niet zien. . . Waar. . . Het moet—het moet het plaatje kloppend maken.

¹³ Nu—als je bijvoorbeeld een puzzel aan het leggen was— en meteen al, weet je, zeg je: “O, dit moet *hierboven*. Nee, ik ben er zeker van dat dit *hier* moet.” Wel, je moet hier naar je voorbeeld kijken om te zien wat je doet. En dan, als je—als je dat niet doet, krijg je je plaatje helemaal door elkaar.

¹⁴ Nu, wat als je een plaatje van een geweldig, prachtig landschap had, en een koe die gras at boven in een boom? Nu, dat zou niet juist zijn (wel?), want ze eet geen gras boven in een boom. Dus, dat is hoe het is als u—de Heilige Geest dat Schriftgedeelte niet op zijn plaats zet. Dan hebt u het hele, geweldige beeld van verlossing. Dat is wat wij willen: de waarheid. En totdat we de waarheid kennen, zullen we het gewoon met rust laten. En dan, wanneer God ons de waarheid geeft, wel, dan zal ik erover spreken.

¹⁵ Weet u wat? Ik veronderstel dat broeder Roy Slaughter en— en enigen van de oudgedienden hier, die lang geleden begonnen zijn. . . Er was ongeveer. . . ik geloof de eerste drie of vier jaar van mijn bediening, hier in de tabernakel, dat ik niet eens zou prediken over het onderwerp van de hel, omdat ik—ik niet kon uitmaken of het een brandende plaats was, of dat het een graf was. En elke keer dat het Woord *graf* sprak, kreeg ik de vertaling—stond: “*Hades*”. *Hades* is het “graf”. Elke keer dat het over de hel sprak: “*Hades*, het graf.” En ik liet het gewoon met rust, totdat ik er echt achter kwam waar ik het over had; dan predikte ik over de hel; dus toen ik het hele plaatje echt te weten kwam en zag waar het was. Want ik vind dat een prediker verantwoordelijk is tegenover God voor wat hij die gemeente vertelt, omdat ze zich daaraan vast gaan houden. En dus, dan, wat als ik ze op de verkeerde plaats laat vasthouden, en dan komt de tijd dat die houvast niet standhoudt? Ziet u?

En in dat visioen dat de Here mij enige tijd geleden gaf, toen die miljoenen. . . toen Diegene Die tot mij sprak, zei: “U zult eerst geoordeeld worden, door het Evangelie dat u predikt.”

¹⁶ Ik zei: “Ik predik hetzelfde wat Paulus predikte, en de anderen.”

¹⁷ En al die miljoenen stemmen schreeuwden het uit: “Daar rusten wij op.” Dat was het. Ziet u? Juist.

¹⁸ Dus, ik wil vanavond nu verdergaan zodat we niet te lang bezig zijn. En vergeet nu niet. . . Nu, vanmorgen. . . Ik heb hier wat aantekeningen. Vanmorgen sprak ik over Daniël in gevangenschap, Gabriël die naar hem toe kwam en hem onderrichtte over de toekomst. Dat is wat we vanmorgen hadden: de instructie over de toekomst.

¹⁹ Nu, vanavond hebben we het over *Het zesvoudige doel van Gabriëls bezoek aan Daniël*. Volgende zondag, zo de Here wil: de zeventig weken te plaats, waar ze thuishoren, in de tijdsverdeling. En waar wij staan? Nu, als we dat alleen maar kunnen achterhalen, en het met zekerheid kunnen vaststellen, vaststaand, dan zullen we precies het uur kennen waarin wij leven. Nu, we zullen niet weten wanneer Hij komt; niemand zal dat weten. Jezus weet het Zelf niet. Hij zei van niet. Hij zei: slechts de Vader alleen wist dat. Zelfs de engelen weten het niet. Niemand van ons weet wanneer Hij komt, maar we kunnen het—het uur gewaarworden dat . . . de tijd waarin we leven—weten hoe dichtbij we kunnen zijn.

²⁰ Nu, voor een kleine herhaling—want de jongens nemen hier banden van op . . . De machines draaien achter in de ruimte. En de banden, die worden natuurlijk overal heen gezonden.

²¹ Nu, de les van vanmorgen, nadat we terug hebben geblift op het 4e en 5e hoofdstuk, dan hebben we de . . . beginnend bij het 9e hoofdstuk van Daniël. En nu, vanavond gaan we verder door met het 9e hoofdstuk. Voordat we het benaderen, laten we even ons hoofd buigen en tot de Auteur van het Woord spreken.

²² Onze genadige God, wij zijn er zeker van dat U de diepste bedoeling van ons hart kent. U weet waarom we hier zijn. En U weet dat we vanavond nooit gekomen zijn alleen omdat we dachten dat het een fijne plaats zou zijn om naartoe te komen, om ons wat te ontspannen in de namiddag. Vader, ik geloof niet dat er hier één persoon is met dat doel. Ik geloof dat wij hier vanavond zijn omdat we doodernstig en eerlijk zijn en ZO SPREEKT DE HERE willen kennen.

²³ Wij houden van U, Here, en wij houden van Uw Woord. En als deze plaats die U voor ons hebt voorzien, gewoon een dak boven ons hoofd, en deze betonnen blokken— we zijn U dankbaar voor de plaats. Want wij geloven dat er een tehuis is boven het uitspansel, waar we naar op weg zijn, die kant op. En wij denken aan onze voorvaders, die niet eens dit voorrecht hadden, en het doet ons onze harten in schaamte buigen, Here, om zelfs maar te klagen.

²⁴ Nu, Vader, wij bidden dat U vanavond voor ons de Schrift zult openen. Kom, wandel met ons mee, naast eenieder van ons, terwijl wij vanavond deze weg bewandelen. Spreek tot ons zoals U deed tot degenen die naar Emmaüs gingen, van Jeruzalem. Zodat wanneer de dienst vanavond voorbij is, wij naar onze verschillende huizen mogen gaan en zeggen: “Brandde ons hart niet in ons terwijl wij Hem door Zijn Woord hoorden spreken!”

²⁵ Zegen het lezen. Zegen mijn zwakke inspanningen, Here. Open mijn mond voor wat waar is en sluit hem voor wat verkeerd is. En verkrijg glorie voor Uzelf en glorie in Uw volk, zodat zij mogen zien het uur waarin wij leven en het nabije komen van de

Here Jezus. Want wij vragen het in Zijn—Zijn naam, de naam van Jezus Christus. Amen.

²⁶ Nu, om onze Schriftplaatsen een paar ogenblikken weer te herzien, zien we dat Daniël 68 lange jaren in ballingschap was geweest. Bedenk eens! Nu, u met uw papier en potlood, die het vanmorgen niet hebben gekregen, kunt het vanavond opschrijven. Van 606 tot 538 v.Chr. Trek 538 af van 606, hebt u 68 jaar dat Daniël in . . . een gevangene was; geen gemeente om naartoe te gaan, geen predikingen om te horen, niets. Maar hij had wat boeken, wat boekrollen, die een profeet vóór hem had geprofeteerd; en het was—was Jeremia.

²⁷ Nu, bij het bestuderen van de Geschriften zag hij dat de tijd ten einde liep—dat de tijd van de zeventig jaar . . . En Daniël geloofde waarachtig elk woord dat Jeremia de profeet sprak. En ik zeg hiertegen, tot mijn klas vanavond: Moeten wij onze profeten geloven? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ja meneer. Want het Woord van de Here kwam tot de: profeten. Zij hebben ZO SPREEKT DE HERE. En een ware profeet zal nooit afwijken van het—de andere profeet z’n woord. Ze zullen het nooit iets laten zeggen dat het niet zegt. Ze zullen precies zeggen wat de ware profeet zei—dat maakt hén een profeet. Dan, wanneer ze dat krijgen, en dan voorzeggen ze wat er komen gaat—dit wetende, met vrees in hun hart, dat zij niet iets verkeerd zouden zeggen en het iemand tot dwaling zou brengen. Wij willen dat nooit doen. We willen absoluut zeker zijn dat we het Woord van de Here hebben voordat we ZO SPREEKT DE HERE zeggen. Ziet u? Het moet een absolute, directe boodschap van de troon van God zijn, of we moeten het nooit zeggen.

²⁸ Nu: bij het bestuderen van de Geschriften zag hij dat de 70 jaar ten einde liepen. Dus, omdat hij daar 68 jaar was, bleven 2 jaren over in de toekomst totdat God Zijn volk terug naar hun thuisland zou brengen.

Terwijl hij in gebed was, ontdekken we dat er een machtige engel was die uit de hemel kwam. Kan iemand zijn naam noemen? [Samenkomst zegt: “Gabriël.”—Red.] Gabriël. En Hij is de engel voor de Joodse gemeente. Hoevelen weten dat? Overal is het Gabriël. Gabriël is de boodschapper aan de gemeente—de Joodse gemeente; kwam tot Maria, hij kwam tot Zacharias. Altijd is het Gabriël. En hij is een van de grote engelen van de hemel. En bracht hij niet onze broeder Daniël zo’n wonderbare groet van God! “O Daniël, zeer geliefd!”

²⁹ Zou dat u niet goed doen, eraan te denken dat God u liefhad? Als ik niet zéér geliefd was, zou ik gewoon graag willen weten dat ik daarboven enigszins geliefd ben, u niet? Zeker. Gewoon enigszins . . . dat Hij af en toe aan mij denkt, dat zou maken dat ik gewoon zou willen schreeuwen— om eraan te denken dat Hij zelfs om mij geeft. En wij hebben de zekerheid dat Hij

ook om ons geeft, want: “Toen wij nog zondaars waren, stierf Christus in onze plaats,” broeder. En nu—waar wij van God vervreemd waren, heeft ons nu nabij God gemaakt en heeft ons het onderpand van onze verlossing gegeven, dat is: de Heilige Geest. En met een geloof daarin dat ons verheft boven de dingen van de wereld, en we stijgen erbovenuit. Dat is glorieus. Nietwaar? Goed.

³⁰ Terwijl hij in gebed was, kwam Gabriël en vertelde hem dat er niet alleen nog twee jaar waren voordat ze naar het thuisland teruggingen, maar vertelde hem de hele bestemming van dat volk. Denk eraan! De hele bestemming—elke reis op aarde—Gabriël legde het aan Daniël uit. Zei dat hij werd gezonden om Daniël deze grote zaak te vertellen. Hoe die profeet zich gevoeld moet hebben! En hij vertelde hem dat er zeventig weken bepaald waren over het volk tot aan de voleinding; dat is de eindtijd, dat het dus allemaal voorbij is—de voleinding. Hij zei: “Er zijn zeventig weken.”

³¹ Sommigen laten dat slaan op maanden, sommigen op dagen, sommigen . . . Hm! Als het gewoon eigenlijke weken zijn, is er maar ongeveer twee en een kwart jaar, of één en een kwart jaar van. En, ziet u: u . . . Daar is wat we moeten vinden—om het ware te hebben.

³² “Zeventig weken zijn bepaald over uw volk.” Met welk doel? Voor welk? Over wiens volk werd het bepaald? Daniëls volk, de Joden. En waarover werd het bepaald? Niet alleen over Daniël, maar over Daniëls heilige stad; ziet u, Daniëls heilige stad. Nu, klas: wat was Daniëls heilige stad? [Samenkomst zegt: “Jeruzalem.”—Red.] Jeruzalem.

³³ En nu gaan we het hebben over—misschien komen we er vanavond aan toe: Waar was Jeruzalem? Wie heeft Jeruzalem gesticht? Hebt u daar ooit aan gedacht? Wie stichtte Jeruzalem? Wanneer werd het gesticht? We zullen er na een poosje op ingaan. Wie heeft Jeruzalem gesticht? Tjonge, het is een heel klein dingetje dat achter in de hoek verborgen is, maar het zegt het wel degelijk. Ja meneer. Wie stichtte Jeruzalem, en wanneer werd het gesticht? Goed. En dat is Daniëls heilige stad.

³⁴ En wij begrijpen ook dat die stad, die nu 2.000 jaar lang een vloek is geweest, weer herbouwd en hersteld zal worden. En de tempelaanbidding zal ingesteld worden net zoals het in het begin was. Dat klopt. Jeruzalem zal dat—nu . . . en er zal een offer zijn, een dagelijkse offergave, die opnieuw geofferd zal worden, net zoals in het begin. We zullen op het meeste daarvan vanavond denk ik ingaan—of een groot deel ervan.

³⁵ Nu, ik wil dat u weet, vrienden, dat ik bij het aantippen van deze dingen zeker weken van onderwijs weglaat. Maar ik raak het min of meer aan, zodat wanneer het weer afkoelt, of wat later, wanneer we in die zeven zegels komen, zeven

schalen, zeven bazuinen, al deze dingen, dat ik ernaar terug kan verwijzen en zeggen: “Herinnert u zich, bij de zeventig weken van Daniël? Herinnert u zich het gemeentetijdperk, toen het opging en wat er gebeurde?” En deze zeventig weken van Daniël beslaan van het opgaan van de gemeente tot het terugkomen van de gemeente. Die tijdspanse is wat het beslaat. Nu: nu, niet alle zeventig weken van Daniël; een deel ervan. “Zeventig weken zijn bepaald.”

³⁶ Nu, er was een zesvoudig doel in zijn bezoek, hem vertellend wat er zou gaan gebeuren. Nu, er was een zesvoudig doel van zijn komst. Nu, vanavond—ik denk dat we hier in de Schriften weg zullen laten van waar we vanmorgen waren, waar dat er een zesvoudig doel was. Hier zijn we. Nu, we ontdekken dat er . . . het zesvoudige doel: één ervan . . . Nu, laten we het 4e hoofdstuk nemen, het 4e vers . . . 24e vers van het 9e hoofdstuk van Daniël.

En zeventig weken zijn er bepaald over uw volk . . .

Nu, bedenk: dat is alles wat de reis van de Israëlieten op deze aarde zal hebben. Die zijn vastgesteld. Zeventig weken zijn er slechts bepaald. Dat is alles wat aan de Joden is toebedeeld.

. . . over uw volk, en over uw heilige stad, . . .

Daarom: deze zeventig weken—mis het nu niet—het zal openbaren vanaf die tijd tot het einde van de Joden, en ook tot het einde van Jeruzalem, totdat er een nieuwe stad gebouwd zal worden. Nu: o, ik hoop dat we er vanavond heel goed en diep op ingaan.

. . . zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, . . . (Om wat?) . . . om de overtreding te beëindigen, . . .

³⁷ Wat vertelde Hij hem nu? Hij probeerde uit te vinden hoe lang het zou duren. “Ik weet dat we in de eindtijd zijn.” Zoals we dat nu zijn: “Here . . .”

³⁸ Hoevelen in deze klas vanavond geloven dat we in de eindtijd zijn? Zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Dank u. We zijn ook aan het einde. Nu proberen we te vinden, door God, hoe lang dat precies zal zijn. In welke dag leven wij? Dat is waarom we teruggaan en deze profeten erbij halen, enzovoort, en proberen uit te vinden waar we ons bevinden.

³⁹ En dat is wat Daniël deed. Hij richtte zijn gezicht naar God. Hoevelen hebben vandaag Daniël 9 gelezen? Steek uw handen op. Goed. U zag zijn gebed, hoe hij z'n belijdenis deed voor zijn volk en z'n belijdenis voor zichzelf. Hij wilde er zeker van zijn dat hij uitgevonden had wanneer ze terug zouden gaan, omdat hij de mensen gereed wilde maken om terug te gaan.

Nu, wat ik probeer te doen, is uit te vinden wanneer wij omhoog gaan—en de mensen gereed te maken om naar boven te gaan, die gereed waren. En we hebben ons gezicht naar God

gericht door gebeden en smekingen om erachter te komen: “Here, wat is het uur waarin we leven?”

⁴⁰ We hebben al deze verschillende dingen zien gebeuren; we zien de wereld in chaos. Wij zien dat de tijd ophanden is. Het handschrift staat op de muur—alles wat God zei. We horen onze president spreken over een andere oorlog die nu komt. We horen de voorspelling: “Binnen—o, binnen een paar uur na oorlogvoering is voorzeggd dat landen niets anders zullen zijn dan vulkanisch stof.” En we weten dat we het hebben.

Dus we weten dat voordat dat plaatsvindt, de gemeente heen moet gaan. Dus: “Here, waar bevinden we ons?” Dat is de reden dat ik geloof dat Hij het ons zal laten weten. We hebben onze gezichten erop gericht om het te weten te komen. Nu, ten eerste—laten we het uitzoeken.

Zeventig weken zijn bepaald over uw volk...uw heilige stad, om de overtredding te beëindigen,...een einde te maken aan zonde, en om de ongerechtigheid te verzoenen,...om immerdurend gerechtigheid te brengen,...om het visioen en de profetie te verzegelen en het Allerheiligste te zalven.

⁴¹ Dat was het zesvoudige doel van het bezoek van Gabriël.

⁴² Nu, laten we beginnen: nummer één. Als u het wilt opschrijven, u die potloden hebt. Nummer één: “Om de overtredding te beëindigen,” dat is het eerste. Nu: om de overtredding te beëindigen, van Israël, die tegen God overtrad, zal het afwenden van de goddeloosheid van Jakob zijn.

Nu, om dit te vinden, laten we opslaan in Romeinen. Het 11e hoofdstuk, van Romeinen, en beginnen met het 21e vers, van Romeinen 11. Nu gaan we wat doen? “De overtreddingen beëindigen.” Romeinen 11:21. Goed.

Want als God de natuurlijke tak niet gespaard heeft,...(En dat was wie? Israël.)...pas op dat...u ook niet spare.

Nu, ik wil dat u, wanneer u naar huis gaat, dit hele 11e hoofdstuk leest. Ik lees dit slechts zodat...Noteer het hele 11e hoofdstuk en lees het.

...u niet spare.

Zie dan de goedertierenheid...strengheid van God: over hen die gevallen zijn,...maar over u, goedertierenheid, als gij in de goedertierenheid blijft; anders zult gij...afgesneden worden—ook afgesneden worden.

En ook zij, als zij niet nog steeds blijven in on...als zij niet nog steeds in ongeloof blijven, zullen ingeënt worden; want God is machtig hen er opnieuw in te enten.

Ziet u, er wordt verteld dat er een tijd zal zijn wanneer de heidenen eruit zullen worden gesneden en Israël er weer in terugkomt.

*Want als gij uit de—uit de olijfbom waart gesneden,
die van nature wild is (heidenen), en ingeënt waart,
tegen de natuur in . . .*

Wij waren tegen de natuur in, vreemd, zonder genade, zonder God, zonder enige hoop. En God, door Zijn genade, om ons een kans te geven, heeft het rechtvaardige Israël afgesneden vanwege overtredingen en keerde hen weg, de wil- . . . de tamme olijfbom, en bracht er een wilde olijfbom in—tegen de natuur in.

*. . . op een goede . . . boom, hoeveel te meer zullen deze,
die de natuurlijke takken zijn, geënt worden in hun
eigen olijfbom?*

Goed, laten we verder lezen.

*Want ik wil niet, broeders, dat u onwetend zou zijn
van dit geheimenis, opdat u niet wijs zou zijn in uw
eigen oog: dat verblindings ten dele van—overkomen is
van Israël, over Israël komt, totdat de volheid van de
heidenen binnengegaan is.*

43 Totdat God klaar is met de heidenen, was Israël verblind. Ze zijn afgegaan in zonde en tot overtredingen tegen God, omdat God hun ogen verblindde zodat wij erin geënt zouden mogen worden. Snapt u het? 26e vers nu:

En zo zal heel Israël behouden worden; . . .

44 God verblindde hen met opzet voor u en mij. Zij kunnen niet zien, omdat God hen verblindde. En heel Israël, het ware Israël, zal gered worden. Wat zei de engel? Glorie! “Om de overtreding van Israël te beëindigen! Ik ben gekomen om u te vertellen dat er een tijd zal komen wanneer Israëls overtreding beëindigd zal zijn.” God zal die wilde tak afsnijden en die echte tak er weer inenten.

45 O, soms doet het mijn hart opspringen—die arme, ellendige mensen daarginds afgesneden te zien, niet wetend waar ze heen gaan; en te bedenken dat God in Zijn barmhartigheid dat deed zodat ik gered kon worden. Verblindde hun ogen voor hun eigen Messias, sloot hun oren zodat ze Hem niet konden horen; al keken ze regelrecht naar Zijn wonderen en keken ze regelrecht naar Zijn wonderen en dingen die Hij aan het doen was.

46 Mattheüs, ik geloof het 12e hoofdstuk, of 8e of 12e hoofdstuk, zei: “Al had Jezus zoveel wonderen gedaan, toch konden zij niet geloven.” Want God zei: “Ze hebben ogen en ze kunnen niet zien en oren en ze kunnen niet horen, tenzij zij met hun ogen zouden zien en met hun oren horen en Ik hen zou bekeren.” Maar zodat wij een kans konden hebben, trok Hij het doek neer over de ogen van Zijn eigen kinderen, stuurde Zijn eigen kinderen weg van

de tafel, en gaf ze over aan magerheid van Geest, zodat Hij zou mogen vinden . . . zodat wij een kans zouden hebben om te leven, óns leven gevend. 26e vers opnieuw.

En zo zal heel Israël behouden worden; gelijk geschreven staat: Er zal uit Sion de Verlosser komen, en Hij zal de goddeloosheid van Jakob afwenden;

⁴⁷ Ja, Hij zal naar de berg Sion komen een dezer dagen. Op de Olijfberg zullen ze Hem herkennen en heel Israël zal weten dat Hij het is. Met de heidenen zal het dan gedaan zijn. Die tak die erin geënt is, God zal daaruit de vrucht nemen die verzameld is. En die wilde tak zal zijn . . .

⁴⁸ En nu, bedenk: hier verder terug, als u leest— Hij zei: “Als die wortels heilig waren, en die wortels een heilige Wortel was, zal ook de vrucht die uit die heilige Wortel opkomt, heilige vrucht voortbrengen.” En als die Wortel Jezus Christus was, Die zowel Wortel als Spruit van David is— als dat leven in Hem was, omhooggekomen door de Joodse generatie en van hen werd afgesneden, en hun ogen verblind zodat wij mogen zien, zullen onze levens overeen moeten komen met die gezegende Tak. O ja, broeder. Dat is juist.

⁴⁹ God sneed hen opzettelijk af en verblindde hun ogen zodat wij een kans konden hebben om te zien—gaf ons een gelegenheid. En we lopen rond alsof we iemand zijn. Paulus zegt hun hier: “Pas op hoe u dat doet. Pas op! Want als God de natuurlijke tak niet spaarde, hoe zal Hij dan nog genade hebben op de wilde tak die al . . .”

Dus we lopen rond, zeggen: “Ik ben Presbyteriaan! Ik ben Methodist! Ik ben Baptist! Ik ben van Pinksteren!” Dat betekent niets voor God. U moet wedergeboren worden uit die Heilige Geest Die uit de Wortel kwam. Maar Hij kwam . . .

⁵⁰ Nu, bedenk: Hij spreekt niet over de heidenen. Ik gooi dit hier gewoon in zodat u ziet waar de heidenen hun kans hebben.

⁵¹ Maar Hij kwam “om de overtreding te beëindigen,” er een eind aan te maken. Nu, als we weer terug naar Daniël gaan, en we zullen ontdekken dat in Daniël, ontdekken we hier, het 24e vers. Goed. “Om de overtreding te beëindigen.” Om wat te beëindigen? Om Israëls overtreding te beëindigen.

Wat is te *overtreden*? Is om tegen iets in te gaan. Een overtreding tegen mij is mij onrecht aan te doen. Tegen u te overtreden is u onrecht aan te doen.

Dus, Israël deed God onrecht aan. En in deze zeventigste week: wat gaat er gebeuren? God gaat de overtreding van Israël beëindigen. “De overtreding beëindigen,” zal zijn: “de goddeloosheid van Jakob af te wenden.” En dan zal heel Israël wedergeboren worden. Allen van hen zullen de Heilige Geest ontvangen.

Nu: nummer twee—schrijf dat op uw papier op.

⁵² We zouden daar lang bij kunnen stilstaan, maar ik wil er niet over gaan prediken. 'k Wil gewoon tot u spreken, zodat u het nauwkeurig kunt krijgen. Wanneer we in deze zeven zegels komen, dan zult u gewoon doorgaan, door de gemeente heen, door de zegels heen, door de plagen heen, en weten waar we staan. Goed.

⁵³ Nummer twee: “Een eind aan zonden maken.” Nu, laten we opnieuw lezen—Daniël.

. . . om de overtreiding te beëindigen, en—en een einde te maken aan zonden, . . .

Dat is zijn tweede doel van zijn komst. Ten eerste is het om Israëls overtreiding te beëindigen; en om een einde te maken aan zonden. Waar heeft Israël gezondigd? Waar hebben zij hun vitale zonde begaan? Waar hebben zij zich van God afgescheiden?

⁵⁴ Nu: luister aandachtig. Laten we opslaan in Mattheüs 24. En hier is waar Israël haar fatale fout maakte. Hier is waar zij haar laatste zonde deed, en de reden dat ze vandaag in de toestand verkeert. Mattheüs, het 27e hoofdstuk van het Mattheüs-Evangelie, en het 25e vers van het 27e hoofdstuk. Laten we beginnen om en bij het—het 21e vers.

De stadhouder antwoordde en zei tot hen: Wie van de twee wilt gij dat ik u loslaat? En zij zeiden: Barabbas.

Nu, bedenk: dat is Israël. “Barabbas!”

Pilatus zei tot hen: Wat zal ik . . . doen met Jezus, die Christus genoemd wordt? (Luister naar ze!) Zij zeiden allen tot Hem: Laat Hem gekruisigd worden.

Bedenk: dat is hun Messias, waarvan Daniël zei dat die zou komen. Weet u nog vanmorgen, in de les hier: “Hij zal afgesneden worden, niet om Hemzelf,” niet iets wat Hij deed.

. . . Laat Hem gekruisigd worden.

En de stadhouder zei: Waarom, wat voor kwaad heeft Hij gedaan? Maar zij riepen des te meer en zeiden: Laat Hem gekruisigd worden.

Toen zag Pilatus dat hij niets kon bereiken, maar . . . veelmeer ontstond een oproer, en hij nam water en waste zijn handen voor de menigte, zeggende: Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige man; ziet . . . toe.

⁵⁵ Luister! Hier is hun fout. Hier is hun zonde.

Toen antwoordde . . . het volk en zei: Zijn bloed zij op ons en op onze kinderen.

⁵⁶ Daar is waar ze het deden. Hij maakte een eind aan zonde voor hen. Hoe kon Hij iets anders doen dan hen vergeven, wetende dat Hij hun ogen moest verblinden zodat wij binnen

konden komen? Het is als Zijn eigen kinderen die om Zijn bloed roepen. En zij waren verblind, en Hij wist dat ze verblind waren. Dat is de reden dat Hij om vergeving riep voor hen. “Vergeef hen, Vader, want zij weten niet wat ze doen.” Ze waren blind. Om onzentwil werden zij blind gemaakt. In hun ongeloof deden zij dit. Maar wanneer zij Hem weer zien. . . Amen!

⁵⁷ “Een einde te maken aan zonde.” Wat is zonde? Ongeloof. Zij geloofden niet dat dat de Messias was. Ze konden Hem niet zien als de Messias, al deed Hij elk teken dat de Messias hoorde te doen. Maar ze konden het niet zien. Ze waren blind.

⁵⁸ Dus wanneer u mensen ziet zeggen: “Ik geloof niet in goddelijke genezing. Ik kan het niet zien. Ik kan deze doop van de Heilige Geest niet zien.” Wees niet boos op ze; ze zijn blind. Ze zeggen: “Ik kan deze boodschap van dat Hij komt niet zien. Ik kan deze doop van de Heilige Geest niet zien. Ik kan het slangenzaad niet zien. Ik kan dit spul niet zien.” Ze zijn blind—en weten het niet. Bid gewoon voor hen. Goed.

⁵⁹ In hun ongeloof; maar wanneer zij Hem zien, wanneer Hij weerkomt, zal het een eind maken aan hun ongeloof. O, tjonge! Laten we eerst even opslaan in Genesis het 25e. . . het 45e hoofdstuk en er een—een type van halen. Ik heb hier wat opgeschreven. . . van Genesis 45—u die de aantekeningen noteert. O, wat hou ik van dit goede oude Evangelie! Goed. Nu, we weten waar we ons bevinden.

Kunt u mij goed horen, achter in het gebouw? Steek uw hand op als u mij kunt horen. Ik heb dit een beetje dichtbij staan.

⁶⁰ Nu gaan we lezen—een gedeelte van dit Schriftgedeelte. Ik wil dat u luistert, u die uw Bijbel niet hebt. U die uw Bijbel hebt, het is Genesis. Laten we eerst beginnen in het 44e hoofdstuk, te beginnen bij het 27e vers.

⁶¹ Het is Jozef; en Jozef was een volmaakt type van Christus. Dat weten we. Hoevelen weten dat? Gehaat door zijn broers. Waarom? Omdat hij geestelijk was—hij zag visioenen, legde dromen uit. Hij was een geestelijke man onder zijn broeders, en zij haatten hem. En zijn vader hield van hem.

Zo werd Jezus gehaat door de denominatie-kerken, maar geliefd door Zijn Vader, God. Waarom haatten ze Hem? Omdat Hij geestelijk was. Omdat. . . Zij vertelden—zij zeiden dat Hij een waarzegger was, een duivel.

⁶² Herinnert u zich wat Jozefs broers tegen hem zeiden? “Hier komt die dromer.” Ziet u? Ziet u: hetzelfde. En ze verkochten Jozef voor bijna dezelfde prijs waar Judas Jezus voor verkocht: dertig zilverlingen. Gooiden hem in een put en gingen heen en vertelden de vader dat iets hem gedood had, dat hij dood was. Maar hij werd opgetrokken uit de put. Christus werd in een put geworpen, en werd opgenomen. En van daaruit ging hij naar de hoogste plaats die er op aarde was. Amen! Jozef ging naar de

rechterhand van Farao; en Jezus ging naar de rechterhand van God. In zijn verzoeking, vóór zijn verhoging . . . Jezus, vóór Hij verhoogd werd, ging door verzoeking.

⁶³ Wel—ik geloof dat het Billy Sunday was, de grote evangelist—zei: “Elke—elke boom had er een miljoen engelen in zitten—die dag van de kruisiging— zei: “Trek gewoon Uw hand los en wijs naar ons. We zullen dit tafereel hier veranderen.” Maar Hij kon het niet doen.

⁶⁴ Kajafas zei: “Hij redde zichzelf; anderen kan hij niet redden.” Hij wist niet dat hij een compliment gaf. Als Hij Zichzelf zou hebben gered, kon Hij anderen niet redden. Dus gaf Hij Zichzelf om anderen te redden. Ziet u—zo blind ervoor. Nu, zij . . .

⁶⁵ Toen, als hij daar was, in zijn verhoging, of vóór zijn verhoging—zijn verzoeking. . . Bedenk dat Jozef in de gevangenis werd gezet terwijl hij onschuldig was.

⁶⁶ De Romeinse, of de Israëlitische generaal, met de naam Potifar; Potifar ging . . . en ging op reis. Hij had een knappe vrouw; en zijn vrouw liet Jozef in huis komen om iets te doen en probeerde Jozef ertoe te krijgen om iets verkeerd te doen. En hij was trouw aan God. Ik zeg u: zij . . . altijd . . .

⁶⁷ U vrouwen, ik heb tegen jullie geroepen; nu ga ik het een ogenblik voor u opnemen. Ziet u? De vrouw is het zwakkere vat. Ik weet dat er geen slechte man kan zijn voordat er een slechte vrouw is. Maar mannen die dat weten—mannen die weten dat u een zoon van God bent en misbruik maken van een vrouw: schande over u— ongeacht wat ze doet. Zij is een zwakker vat, en u weet dat. Als ze zich niet als een dame gedraagt: neem haar bij de hand en spreek met haar als een zuster. U bent een zoon van God. Doe die slechte dingen niet. Kijk naar Jozef: hij was een voorbeeld voor u.

⁶⁸ En toen Potifars vrouw, deze knappe vrouw— achtbaar— hoogste, een van de hoogste vrouwen die er in het land was, hem smeekte en overreedde. En hij draaide zich om en zij greep hem en probeerde hem tegen haar aan te drukken. En hij rukte zich los tot hij zelfs zijn jas uittrok en bij haar wegluchtte. Ja meneer. En toen hij er kwam, vertelden ze een leugen over hem; zeiden dat hij binnenkwam om haar aan te randen, en zij zijn . . . en hij zijn jas daar achterliet. En daarvoor ging hij naar de kerker. Maar in de kerker was God met hem, ongeacht waar ze hem plaatsten.

⁶⁹ Hij was een type van de Zoon van voorspoed. Alles wat Jozef deed, was voorspoedig. En wanneer Jezus terugkeert in het millennium—dat is de reden dat de woestijnen zullen bloeien als een roos. Alles wat Hij doet, zal voorspoedig zijn. Hij is de Zoon van voorspoed. Waar u Jozef ook plaatste, het werd gezegend. Waar Jezus ook is, is het gezegend. Dus neem Hem in uw hart en wees gezegend.

⁷⁰ Dus we ontdekken nu dat Jozef toen in een gevangenis werd gezet. En in de gevangenis waren twee mannen: één van hen was verloren en één werd gered. Jezus, bij Zijn verzoeking, aan het kruis: één dief was verloren en de andere gered.

⁷¹ Toen Hij verhoogd was, ging Hij naar de rechterhand van God. Toen Jozef verhoogd was, ging hij naar de rechterhand van Farao— en niemand kon tot Farao spreken zonder eerst met Jozef te spreken en toestemming te krijgen.

En toen Jozef het paleis verliet . . . O, tjonge! Toen Jozef het paleis verliet, klonken bazuinen; en mannen renden voor hem uit en zeiden: “Buig de knie! Jozef komt!” Amen!

En wanneer Jezus de rechterhand van de Majesteit boven verlaat, zullen de bazuinen klinken. En elke knie zal zich buigen en elke tong zal belijden: “Jezus komt!” Zeker! Maar als . . .

⁷² En bedenk: toen hij verworpen werd door zijn broeders— wat deed hij? Hij kreeg een niet-Joodse vrouw; hij kreeg een Egyptische vrouw. Toen Jezus daar toen werd afgesneden van Zijn broeders, de Joden, trouwde Hij een niet-Joodse bruid. Maar nu, na jaren, nadat er kinderen waren geboren, Efraïm en Manasse, hij een gezin had . . .

⁷³ Toen, op een dag, kwamen zijn broeders hem bezoeken. Kijk. Wij kennen het verhaal: hoe hij het kleine ding erin stopte om terug te laten komen. En deed alsof hij niet eens hun taal kon spreken; had een uitlegger voor het Hebreeuws, terwijl hij zelf een Hebreëer was. En hun broer was er gekomen. Zij kenden hem niet. Hij was een machtige prins.

En nu op dit moment bezoekt Christus de Joden, geneest hun zieken en zo, en ze weten nog steeds niet Wie Hij is—die Messias.

Laten we beginnen bij het 27e vers van het 44e hoofdstuk.

En uw knecht, mijn vader, zei tot ons: Gij weet, dat mijn vrouw mij gebaard heeft—mijn vrouw mij twee zonen gebaard heeft;

En een van hen ging uit van mij, . . .

Dat was Jozef—degene met wie ze spraken.

. . . en ik zei: Zeker is hij verscheurd; en ik heb hem sindsdien niet gezien;

En als u deze ook van mij wegneemt, en onheil hem overkomt, zult u mijn grijze haren met verdriet in het graf doen neerdalen.

⁷⁴ Ze hadden daar een kleine Benjamin, zijn kleine broer. Weet u wie Benjamin vertegenwoordigt? Deze nieuwe groep echte, ware Joden die zich daar nu verzamelt om die 144.000 te vormen, dit—dit geslacht dat opkomt. Niet deze Wall Street-boeven, nee, nee; dat is meer kanonnenvoer. Dat zijn geen Joden. Dat zijn geen Joden. De echte Joden zijn deze kleine Benjamins die van daaruit

komen en zelfs nooit het Woord van Jezus Christus gehoord hebben.

Nu dan, kom tot Mij . . . en uw vader . . . en mijn vader, en de jongen niet met ons zij; gezien dat zijn leven gebonden is aan het leven van de jongen;

⁷⁵ Gods eigen leven is gebonden aan Israël. Hij is met haar getrouwd. We zullen daar over een paar minuten op komen, zo de Here wil. Hij is getrouwd met Israël. Zijn leven is aan haar gebonden. Net zoals ik aan mevrouw Branham daarginds gebonden ben, mijn vrouw, en u aan úw vrouw gebonden bent. Uw leven is erin gewikkeld. En God is met Israël getrouwd. En wat was het? Jakob zei: “Mijn leven is in dit kind gewikkeld en gebonden. Ik zal . . .”

En het zal geschieden, wanneer hij ziet dat de jongen niet bij ons is, . . .

Jozef zou de jongen vasthouden, weet u. Wij kennen het verhaal.

. . . en dat hij zal sterven—zijn vader: en uw knechten zullen de grijze haren van uw knecht onze vader met droefheid in het graf doen neerdalen.

Luister naar dat pleidooi dat Ruben nu houdt.

Want uw knecht is borg geworden, dat de jongen bij uw . . . bij mijn vader, zeggende: Breng ik niet . . . hem niet tot u, dan zal ik de schuld voor immer bij mijn vader dragen.

Nu dan, bid ik u: laat uw knecht in plaats van de jongen blijven . . .

O, tjonge! Ziet u: hij staat vlak voor Jozef, zijn broer. Dit is Jozef en hij kent hem niet. O, wacht tot dat millennium begint, broeder!

. . . nu, in plaats van de jongen, een slaaf van mijn heer; . . .

Luister naar hem, hem belijdend als “heer”.

. . . en laat de jongen met zijn broeders optrekken.

Want hoe zal ik opgaan naar mijn vader, en de jongen niet met mij zal zijn? opdat ik het kwaad niet zie dat mijn vader zal overkomen.

⁷⁶ Smekend, zijn eigen leven gevend! Hoe die Joden daar zullen staan met hun handen uitgestoken! Kijk. Kijk nu, het 45e vers . . . Luister aandachtig; mis het niet. “Toen kon Jozef . . .”

Toen kon Jozef zich niet inhouden voor allen die bij hem stonden; . . .

Broeder, dat is wanneer er aan zonde een eind gemaakt zal worden. Het ongeloof zal verstrooid worden.

...en hij riep—en hij...Liet iedereen van mij weggaan. En er stond niemand bij hem, als Jozef zich bekendmaakte aan zijn broeders.

⁷⁷ Wat is het? Zelfs zijn eigen vrouw ging terug naar het paleis. O, tjonge! De bruid in glorie, als Jezus terugkeert (Wij zullen er hier op ingaan) om Zichzelf bekend te maken.

En hij weende luid: . . .

Jozef kon het gewoon niet langer inhouden en hij schreeuwde het uit.

. . .en de Egyptenaren en het huis van Farao hoorden het.

⁷⁸ Helemaal terug in het paleis hoorden ze Jozef schreeuwen. Nu, dat was een type van Christus als Hij de Joden ontmoette, omdat Hij weet dat Hij hen verblindde, zodat wij een kans konden hebben. Maar wanneer Hij weer tot hen komt, zal de zonde van Israël voorbij zijn.

En Jozef zei tot zijn broeders: Ik ben Jozef; . . .

Wat denkt u dat Jezus zal zeggen? “Ik ben uw Messias. Ik ben Degene Die u gekruisigd hebt.”

. . .leeft mijn vader nog? En zijn broers konden hem niet antwoorden; want zij waren verontrust door zijn aanwezigheid.

⁷⁹ O, ik moet hier even een ogenblik stoppen. Laten we opslaan in Zacharia het 12e hoofdstuk. Sla nu met mij op in het boek Zacharia—het 12e hoofdstuk van Zacharia. En misschien neem ik een beetje te veel tijd door hierover te beginnen te prediken, maar ik—ik hoop van niet. En ik—ik wil zo erg dat u het begrijpt.

⁸⁰ Zacharia—laten we het 12e hoofdstuk van Zacharia nemen en zien wat Hij nu gaat zeggen wanneer Hij voor Zijn broeders staat. Zacharia 12 en het 10e. “Een eind te maken aan zonde,” nu. Goed: 12e hoofdstuk en 10e vers.

⁸¹ Let op. En—nu, hij spreekt hier over het overblijfsel; de belegering van Jeruzalem; het beest en de legers zijn weggenomen, enzovoort; alle dingen zijn nu tot het einde gekomen; dit is bijna tot het millennium, op het punt om het millennium nu meteen te beginnen.

En Ik zal op het huis van David en op de woningen van Jeruzalem uitgieten de geest van (wat?) genade. . .

Amen! Verbazingwekkende genade!

. . .op het huis . . .inwoners van Jeruzalem (Daniëls “heilige stad”), de geest van genade en van smekingen; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwen, zoals men rouwt om zijn enige zoon, en zullen in bitterheid om hem zijn, zoals iemand die in bitterheid is over zijn eerstgeborene.

82 Luister, wat een rouw dat zal zijn wanneer Hij daar staat en Zich aan hen bekendmaakt, zoals Jozef deed! Luister.

En te dien dage zal er zo'n grote rouwklacht zijn in Jeruzalem, als de rouwklacht van Hadad- . . .

Ik kan die naam niet uitspreken, H-a-d-a-d-r-i-m- -o- . . .

. . . Hadadrimmon in . . . Megiddon—Megiddon.

En in het land zal rouwklacht zijn, elke familie afzonderlijk; de familie van het huis van David afzonderlijk, en hun vrouwen afzonderlijk; en de familie van het huis van Nathan afzonderlijk, en hun gezinnen afzonderlijk;

De . . . huis van Levi . . . en hun vrouwen en gezinnen afzonderlijk; . . . en Simeon en de hunne afzonderlijk;

En al de families die overblijven, elke familie . . . en hun vrouwen afzonderlijk.

83 Ze zullen zich zo schamen wanneer ze daar staan en zien dat Diegene Die zij gekruisigd en verloochend hadden, daar staat—hun eigen dierbare Jozef. Er zal zo'n rouwklacht zijn! En ze zullen zeggen: “Waar bent U aan die littekens gekomen?”

84 Hij zei: “In het huis van Mijn vrienden.” Ziet u wat ik bedoel? Om een eind te maken aan zonde, aan ongeloof—dat is waarvoor Hij komt.

85 En dit zeventigste jaar van Daniël, zeventigste week, liever gezegd, komend om een eind te maken aan zonde—het weg te doen. Begrijpt u het nu? Wat is het eerste? “Om de overtreding te beëindigen.” “Om een eind te maken aan de zonde.” Nummer drie: “Om de ongerechtigheid te verzoenen.” U die het opschrijft.

Ik had daar nog ongeveer zes andere Schriftgedeelten, maar ik sla ze even over, want het is warm. We willen niet te veel tijd nemen. Ik wil er zoveel van nemen als ik kan, maar niet u te lang ophouden. Goed.

86 “Om verzoening te doen voor ongerechtigheid.” *Ongerechtigheid* is “verkeerd doen,” zoals zij deden bij het kruis. Hij heeft verzoeningen gedaan, maar het zal niet op hen toegepast worden. Het werd niet op hen toegepast. Waarom? Omdat ze verblind waren en het niet konden zien. En waarom werden zij verblind?

U zegt: “Wel, misschien, vandaag . . . omdat ik blind ben.” U bent opzettelijk blind. Zij waren blind omdat God hen verblindde. Maar u bent blind omdat u opzettelijk blind bent. Er is geen verzoening voor u. “Als u niet gelooft dat Ik het ben,” zei Jezus, “zult u in uw zonde sterven.” Dat is juist.

87 Nu, laten we weer terug in Zacharia opslaan, het 13e hoofdstuk. Nu—laten we hier luisteren. “Verzoening doen.” Nu: waar, dit . . . Ik was op zoek naar iemand, dit te horen—dit te

horen, maar misschien zal de Here het op de een of andere manier krijgen.

Te dien dage zal er . . .

⁸⁸ “Te dien dage.” Dr. Scofield heeft hier, in zijn voetnoten, of de kopjes van zijn paragraaf: “Het overblijfsel . . . Het bekeerde overblijfsel gewezen naar het kruis.”

⁸⁹ “Om verzoeningen te doen voor ongerechtigheid.” *Ongerechtigheid* is “iets dat u verkeerd hebt gedaan, waarvan u beter wist dat u het niet had moeten doen.” “Als ik ongerechtigheid in mijn hart bedenken, zal God mij niet horen.”

⁹⁰ Nu: in Zacharia het 13e hoofdstuk—laten we beginnen bij het 1e—bij het 1e vers.

Te dien dage zal er een fontein geopend worden in het huis van David en voor de inwoners van Jeruzalem voor zonde en . . . onreinheid.

⁹¹ Er zal een huis open zijn. Ga verder; we zouden het gewoon verder kunnen lezen. Ik wil dat u dat noteert zodat u het zult lezen. Maar—nu: ik heb hier genoteerd om bij het 6e vers te beginnen en t/m het 10e te lezen. Goed, laten we nu lezen en zien—t/m het 9e lezen, liever gezegd.

En zal een tot hem zeggen: dat waar. . . Wat zijn deze wonden in uw hand? Dan zal hij antwoorden: Die . . . die Ik heb—werd. . . (Even zien). . . antwoorden: Die waarmee Ik gewond werd in het huis van mijn vrienden.

Ontwaak, o zwaard, tegen de herder en tegen de man die mijn naaste is, zegt de HERE der heerscharen; sla de herder, en de schapen zullen verstrooid worden; en Ik zal mijn hand wenden tot de kleinen.

⁹² Nu, Jezus haalde dat Schriftgedeelte aan. Ziet u: “Sla de Herder en verstrooi de schapen.” Maar let op, de volgende paragraaf. Hij citeerde er alleen zoveel van. Maar kijk wat de volgende zin ervan zegt, het volgende deel ervan. “En Ik zal Mijn hand wenden tot de kleinen.” Wat? De Benjamin-groep die nu opkomt. “Ik zal Mijn hand wenden tot de kleinen.”

⁹³ “Sla de Herder.” Israël—eerst sloeg Israël de Herder, verstrooide de schapen over de hele wereld. Maar God zei: “Ik zal Mijn hand wenden om die kleinen te krijgen ten laatste dage.” Wanneer? Wanneer verzoening voor ongerechtigheid is gedaan.

⁹⁴ Israël zal gered worden—ieder van hen. Laten we opslaan in Jesaja. De—Jesaja, het 66e hoofdstuk van Jesaja—en even een ogenblik lezen. En zien wat God zegt over Israël, dat zij gered wordt, hoe lang het zal duren om Israël te redden. Let op hoe snel het zal komen. In Jesaja, het 66e hoofdstuk en het 8e vers. Als u het allemaal wilt lezen—goed.

*Wie heeft zoiets gehoord? Wie heeft zoiets gezien?
Zal de aarde gemaakt worden en voortbrengen . . . één
dag . . . in één dag? . . . want zodra Sion weëen krijgt,
bracht zij haar kinderen voort.*

⁹⁵ Zodra Sion zag dat dat hun Messias was, werd ze wedergeboren—in één dag. “Verzoening te doen voor zonden en om verzoeningen te doen voor ongerechtigheid, onreinheid.” O, tjonge! Zij deden datgene wat kwaad was, datgene wat verkeerd was. Verzoening werd gedaan voor hun ongerechtigheid.

⁹⁶ Nummer vier. “Om immerdurend gerechtigheid in te voeren.” Dat is het vierde geval waar Hij voor kwam. Het vierde, waar Hij voor kwam om te doen: “Om—om immerdurend gerechtigheid in te voeren.” “Een einde aan zonde te maken; verzoening; en om immerdurend gerechtigheid te brengen.” Toen Israëel overtredingen tot een eind waren gekomen . . . Toen Israëls overtreding . . .

⁹⁷ Nu, we gaan . . . Ik wil dat u dit vat, want wanneer we die vrouw erbij betrekken en de draak die eruit werd geworpen, zult u weer regelrecht bij ditzelfde Schriftgedeelte terugkomen. Zorg ervoor dat u het opschrijft. Wanneer aan Israëls overtreding een einde is gekomen, zal Satan, die hun aanklager is, en onze aanklager, zal Satan verzegeld worden in de bodemloze put. Wanneer wat? Wanneer immerdurende gerechtigheid gebracht wordt, iets dat niet kan eindigen, zal alles wat ongerechtigheid veroorzaakte, worden weggedaan.

⁹⁸ Laten we Openbaringen het 20e hoofdstuk en het 13e vers er even een ogenblik bij pakken en laten we hier even een ogenblik lezen. Openbaringen 20 en 13 . . . Nee, neem me niet kwalijk. Openbaringen . . . 1 t/m 3 is het. Ik zag dat kleine teken er niet tussen. Mijn zweet hier komt in mijn ogen. Openbaringen het 20e hoofdstuk—en laten we zien.

En ik zag een engel uit de hemel neerkomen met de sleutels van de bodemloze afgrond en een grote ketting in zijn hand.

. . . hij greep de draak, die oude slang, die de duivel is en Satan, en bond hem voor duizend jaar,

En wierp hem in de bodemloze afgrond en sloot hem op en verzegelde hem, opdat hij het volk niet meer zou verleiden, totdat de duizend jaren vervuld zouden zijn; en . . . moet daarna een korte tijd worden losgelaten.

⁹⁹ Een immerdurende . . . “Immerdurende gerechtigheid brengen,” Satan in de bodemloze afgrond. En wanneer Hij dat doet, en de duivel verzegelt, die de mensen heeft misleid.

¹⁰⁰ Laten we nu teruggaan naar Habakuk, het 2e hoofdstuk. Habakuk, het 2e hoofdstuk. En nu gaan we zien waarom Hij deze oude slang verzegelde, en waarvoor het gedaan werd, en wat er

plaatsvindt onmiddellijk nadat hij verzegeld is. Ik hou hiervan, u niet? Het—het brengt ons tot een kennis van iets. Habakuk—Habakuk, het 2e hoofdstuk, en het 14e vers, is het geloof ik, wil ik lezen. Wanneer dit plaatsvindt. . . Kijk.

Want de aarde zal vervuld worden met de kennis en de heerlijkheid van de HERE, zoals de wateren de zee bedekken.

¹⁰¹ *Brrrrr!* My! *Oef!* Met andere woorden: wanneer de vijand is weggedaan, is het einde van de zonde gekomen, is de komst van immerdurende gerechtigheid aangebroken, Satan is verzegeld in de afgrond, en de kennis van de Here zal de aarde bedekken zoals de wateren de zee bedekken. Amen! Glorie voor God! Het komt, broeder, het komt! Vrouwen zullen dames zijn en mannen zullen heren zijn. Amen!

Wanneer de kennis van de Here de aarde en zee
en hemel zal vullen;
En o, mijn hart kermt en roept om die dag van
zoete vrijlating,
Wanneer onze Jezus weer terug naar de aarde
zal komen.

¹⁰² Amen! Goed. Nu: het millennium is dan aangebroken. Dat is wanneer het millennium, wanneer de stad gebouwd zal worden. Ten vierde. . . Ik heb nog ongeveer zes Schriftgedeelten, maar we zullen opschieten. Nu, wanneer we terugkomen, zal ik deze andere Schriftgedeelten oppakken; maar u slechts het algemene idee te geven.

¹⁰³ Nummer vijf. “Om het visioen en de profetie te verzegelen.” Ziet u, die engel kwam om het visioen en de profetie te verzegelen.

Ik—ik heb er een hekel aan dit te zeggen. Maar een bepaalde grote schrijver waar ik laatst over las, als hij dat niet door elkaar had! Hij zei: “Wat het was. . .”

Nu, gewoon om te laten zien hoe dom. . . O, excuseer mij—dat bedoel ik niet te zeggen. Vergeef mij. Dat bedoel ik niet—echt niet. Nee. Een—een—een man zonder zalving, ziet u.

De man zei: “U ziet hier dat visioenen en profetie altijd werden toegekend aan de Joodse gemeente.” En zei: “Van Daniëls tijd af aan, toen Daniël kwam, betekende het dat ze geen visioen meer zouden hebben of geen profetie meer.” Zei: “Al deze dingen vandaag waar ze het over hebben, over visioenen en profetie te hebben, was allemaal iets van de duivel,” dat “er niet zoiets bestond als visioenen en profetie.”

Broeder, er waren tientallen profeten na Daniël. En er was Johannes de Doper. Er was Jezus Christus. Er waren de profeten door het Nieuwe Testament heen. Er waren visioenen. Er waren engelen.

Hoe ter wereld kan een man dat zeggen? Maar ziet u, dat is met een zelfzuchtig motief: om te proberen iets de mensen op te dringen, om het een kleine kerkleer te maken, of een klein onbeduidend iets, om een realiteit te laten worden voor de mensen. En als de mensen de Heilige Geest niet hebben, zullen ze erdoor misleid worden.

¹⁰⁴ Nu: laten we niet nemen wat een of andere man zei. Nu, er is geen Schriftplaats om dat te bewijzen. Dus hoe zou ik dat kunnen nemen? Wel, laten we uitvinden wat werkelijk het verzegelen is. Kijk! Hij kwam om dat te doen: om het visioen en de profetie te verzegelen.

¹⁰⁵ Nu: laten we gewoon rechtstreeks teruggaan naar het boek Daniël, waar we waren. In het boek Daniël zullen we er precies achter komen wat er stond. Nu: laten we opslaan in Daniël het 12e hoofdstuk. Nu—als we bij Daniël 12 komen—nu, we kunnen beginnen. En lezen vanaf . . . Wanneer u naar huis gaat, wil ik dat u vanaf het 1e vers leest. Laten we gewoon vanaf het 1e vers lezen t/m het 4e.

En in die tijd zal Michaël staan, de grote vorst, die zal staan voor de kinderen van uw volk; . . .

Nu, dit is in de eindtijd.

. . . en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er nooit geweest is sinds . . . de natie . . .

Dat is wanneer de antichrist, deze eerste zegel-ruiter, uitgaat, wanneer hij plaatsvindt.

. . . tot op deze tijd toe: . . .

Niet in de tijd toen Titus de muren van Jeruzalem innam. Dat was maar op één plaats. Let op wanneer deze antichrist, die vorst die zou komen—let op wanneer hij komt.

. . . tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk bevrijd worden, iedereen die in het boek geschreven wordt bevonden.

Halleluja! “Uw volk,” Israël—“die geschreven zal zijn in een boek.”

En velen van hen die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, sommigen tot immerdurend leven, en sommigen tot schande en immerdurende verachting.

¹⁰⁶ Hoe ter wereld kon dat zijn geweest toen Titus de muren van Jeruzalem innam? Hoe had het kunnen zijn? Het zou niet hebben gekund. Ziet u, hij spreekt over de eindtijd, bij de opstanding. Is dat juist? Nu:

En zij die verstandig zijn, zullen stralen als de glans van het uitspansel en zij die . . . die velen tot gerechtigheid keren . . . de sterren voor immer . . .

Luister! Hier is het—de echte, ware verzegeling.

Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde; . . .

¹⁰⁷ Wat is het? O, halleluja! Ziet u het, klas? Deze openbaring van Jezus Christus, en van Zijn kracht, van Zijn komst, van de eindtijd, werd verzegeld tot deze tijd. Dat is wat hij kwam doen. Het is verborgen voor de geleerden; geen wonder dat ze “het te verzegelen” daarginds willen toepassen op “geen profeten” en alles ver in het verleden. Het houdt geen water. Maar het visioen, dit visioen, is verzegeld geweest tot hier, nu. En daar is waar ik mijn geloof op vestig, dat God die zeventig weken ook zal openbaren. Amen! “Verzegel het,” zei Hij, “tot de eindtijd. Sluit de Woorden op en verzegel het Boek, tot de eindtijd.”

¹⁰⁸ Wat deed Hij? Om het visioen te verzegelen en de profetie! Daniël had deze dingen geprofeteerd. Hij had het in een visioen gezien, en de engel kwam neer om het visioen te verzegelen, en om de profetie te verzegelen. Ze kunnen het lezen, maar kunnen het niet begrijpen, tot de eindtijd. De eindtijd—wat is de eindtijd? Het einde van de zeventigste week; wanneer die vorst, antichrist, geopenbaard zal worden, in deze tijd—zichzelf God makend. Hoe weten wij dat dit verzegeld is tot de tijd? Daniël is net klaar—dit is het laatste hoofdstuk van Daniël.

¹⁰⁹ Zuster Simpson vertelde me, vanmiddag—ze zei: “Broeder Branham, ik heb het hele boek Daniël gelezen. Ik—ik wist gewoon niet meer, toen ik ophield, klaar was, dan toen ik begon.” Hier is het, zuster Simpson, als u hier vanavond bent. Ik geloof dat ik haar daar zie zitten. Ik zei niets in de caravan. Ik hield me stil, want ik dacht dat ik er misschien aan toe zou komen.

Maar het visioen dat Daniël had gezien, daar bij de rivier, werd verzegeld “tot de eindtijd”. Het is. . . Laat me gewoon verdergaan en het hier lezen. Ziet u?

Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de eindtijd; velen zullen heen en weer rondtrekken en kennis zal toenemen.

En ik, Daniël, keek, en zie, daar stonden twee . . . , . . . één aan de ene kant . . . van de rivier en één aan de andere kant van de oever van de rivier.

En de een zei tot de man gekleed in—in linnen, die op de wateren van de rivier was: Hoelang zal het duren tot het einde van deze wonderen?

Nu, luister.

En ik hoorde de man gekleed in linnen, die op de wateren van de rivier was, als hij zijn rechterhand ophief, en zijn linkerhand, naar de hemel, en zwoer bij hem die voor immer en immer leeft dat het zal zijn voor een tijd, tijd, en een halve tijd; . . .

Nu komen we precies—precies bij: “Tijd, tijd, en een halve tijd.” Nu, let op wanneer we in Daniëls zeventig weken komen, hoe dat uitkomt. Dat is wanneer het geheimenis geopenbaard zal worden. Goed. “Tijd, tijd, en een halve tijd.”

... en wanneer hij zal... (“hij,” persoonlijk voornaamwoord nu—de antichrist)... zal... voleind hebben te verstrooien de macht van het heilige volk, (dat is wanneer hij zijn verbond verbreekt in het midden van de week), zullen al deze dingen vervuld worden. (Amen.)

En ik hoorde, maar ik verstond het niet; toen zei ik: O... Here, wat zal het einde zijn van deze dingen?

En hij zei: Ga heen, Daniël, want de woorden zijn toegesloten en verzegeld tot de tijd van het... [Samenkomst zegt: “Einde.”—Red.]

O, vergeet dat niet!

... tot de tijd van het einde.

Velen zullen gereinigd en wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos doen; en geen van de goddelozen zal het verstaan; maar de verstandigen zullen het verstaan.

¹¹⁰ De eindtijdboodschap zal het openbaren; het laatste gemeentetijdperk. Glorie! Oef! Daar hebt u het! O, tjonge! Het schudt me om eraan te denken—het mysterie! De dingen waarvoor de kerkwereld met hun ogen knippert en zegt: “Het is onzin.” Het geheimenis van Wie Jezus Christus was; niet een derde persoon—niet de tweede persoon, niet de derde persoon, maar *de* Persoon van God. Al deze andere geheimenissen van God zullen geopenbaard worden, omdat het hier in dit Boek is geschreven dat het geopenbaard zal worden aan de eindtijdgeneratie. Zij kunnen het net zo min zien, in seminaries en scholen en denominaties, als de Joden konden zien dat Jezus de Messias was. Geen wonder dat ze proberen te denken dat u gek bent. Geen wonder dat ze denken dat u dwaas bent. Geen wonder dat ze niet kunnen begrijpen waarom u niet met hen mee klokt. Omdat er een macht en een visioen achter zit— een Woord van God dat geopenbaard is, om de gemeente in orde te krijgen voor de opname en het naar huis gaan. Ja. “Velen zullen heen en weer rondtrekken en kennis zal toenemen.” Zeker.

¹¹¹ Nu: wat is nog iets dat bekend zou worden? Kijk naar vandaag, naar de kerken. Hier is het. Ik hoop dat het geen pijn doet, maar ik moet het vertellen. Makend...

¹¹² In die dag zal er een antichrist opstaan.

¹¹³ Nu, bedenk: wanneer we in de zegels komen: die antichrist rijdt recht uit in die zegels. Daniël sprak er hier over: “De vorst die zou komen.” Hij zou afgesneden worden, Jezus zou dat, om

verzoening te doen voor de mensen. Maar: “Die vorst die zou opstaan, die zou veroorzaken dat de gruwel verwoesting zou oprichten,” dat was Rome, door Titus. En deze keer is het een prins die uit Rome komt, die het zal doen. En hij zal geopenbaard worden in de laatste dag—nu, luister— “die zichzelf God maakt,” zoals de Heilige Geest ons waarschuwt, in II Thessalonicenzen het 2e. . .

Laten we er gewoon naartoe gaan, II Thessalonicenzen, en dan zult u niet mijn woord hebben, maar Gods Woord. II Thessalonicenzen, het 2e hoofdstuk en het 12e vers. Laten we zien. II Thessalonicenzen, het 2e hoofdstuk en het 12e vers. Laten we zien. Laten we daarboven beginnen: het 7e vers.

Want het geheimenis der ongerechtigheid is reeds werkzaam; . . .

(Dit is Paulus die spreekt, door de Heilige Geest.) . . .

alleen—alleen hij die het nu toelaat, zal laten, totdat hij uit de weg genomen zal worden.

Wie is “Hij” hier? Weet iemand het? De Heilige Geest: “Hij die het laat.”

En dan (wanneer) zal die goddeloze geopenbaard worden, . . .

Wanneer? Precies op het tijdstip dat de Heilige Geest weg wordt genomen, wat op het punt staat nu weg te gaan. Waarom gaat Hij weg? Neemt de gemeente met Zich mee. “Geopenbaard!” Paulus die spreekt, onder de inspiratie.

. . . die de Here zal verteren met de geest van zijn mond, en teniet zal doen met de helderheid van zijn komst; (de goddeloze, natuurlijk)

En hij, wiens komst is naar de werking van satan met alle kracht en tekenen en leugenachtige wonderen,

“Wij zijn de grootste kerk. Wij hebben *dit*. Wij hebben *dit*. Verenigt u allen tezamen,” ziet u. “Wij zijn de grootste.” Leugenachtige wonderen!

En met alle . . . der ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij niet van de liefde der waarheid ontfingen, opdat zij behouden zouden worden.

En om deze reden heeft God hen sterke misleidingen gezonden, dat zij een leugen zouden geloven—een leugen zouden geloven;

En dat zij . . . verdoemd zouden worden, die niet de waarheid geloofden, maar welgevallen hebben in ongerechtigheid.

¹¹⁴ Begrijpt u het? O, tjonge! Nu: Paulus die spreekt. De tijd waarin het Zegel van God bekend wordt gemaakt—Zijn Geest, Zijn Naam, Zijn genade, al deze andere grote geheimenissen die

nu voortgaan, plannen voor Zijn gemeente om in de opname te gaan; de uitstorting van de Heilige Geest heeft dit gedaan. Dat is wat Hij heeft gedaan in de laatste dagen.

¹¹⁵ Nu: laten we zien. Hebben we tijd voor deze laatste? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] De zesde: “De Allerhoogste te zalven.” O, tjonge! Dit is 'm! Het laatste wat hij moet doen, is wat? Nu, laten we even teruggaan naar Daniël, uitvinden wat hij doen zal, hier. “Zeventig weken.” Wat moet er in deze tijd vervuld worden? Goed.

...zijn bestemd over uw volk en...uw heilige stad, om overtredingen te beëindigen, (overtredingen van het volk)...om een einde te maken aan zonde (voor het volk) en om verzoening te doen voor hun ongerechtigheid, en om immerdurende gerechtigheid te brengen (voor de Joden), en om het visioen en de profetie te verzegelen (tot de tijd van het einde), en om het Allerheiligste te zalven.

Dat is de zesvoudige reden van Zijn komst.

¹¹⁶ Nu: “om het Allerheiligste te zalven.” Nu, dit kan misschien een beetje vreemd zijn voor even een ogenblik, voor een heleboel van u leraren, maar houd het nu even een ogenblik vol—kijk maar hoe het uitkomt.

¹¹⁷ Dit is de zalving, niet van een man. Jezus is al gezalfd. Klopt dat? Het boek Handelingen zei dat God Jezus zalfde met de Heilige Geest; en Hij ging rond en deed goed en genas de zieken enzovoort. Jezus is het al. Hij is de Messias. En *Messias* betekent “de Gezalfde”. Klopt dat? Maar hier in de eindtijd moet Hij het Allerheiligste zalven.

¹¹⁸ Wat is “het Allerheiligste”? Naar mijn manier om het te zien—waarvan ik geloof dat ik het kan bewijzen aan de hand van de Schrift— is om “het Allerheiligste” te zalven, wat de tabernakel zal zijn die gebruikt zal worden tijdens het millennium. Nu: luister; zie waarom ik dat versta. Beschreven in Ezechiël, het—het 4e hoofdstuk, de...Nee, ik bedoel het 43e hoofdstuk, 1e en 6e vers. Laten we teruggaan naar Ezechiël, en het uitvinden—hoe hij het millennium in beeld brengt, hoe ze de...zalven zullen...Ezechiël 43—en laten we hier nu even een klein stukje lezen en zien wat Hij gaat doen, in dit millennium—de zalving. In Ezechiël 43—goed—en laten we nu beginnen met het 1e t/m het 6e vers. U kunt het hele stuk natuurlijk lezen nadat u thuis bent, u die het opschrijft—Ezechiël 43. “Daarna...”

¹¹⁹ Nu, let op: beschrijving van de tempel, die gebouwd zal worden in het millennium. Nu: ieder—elke lezer, die weet dat van Ezechiël het 40e hoofdstuk tot en met ongeveer het 44e hoofdstuk niets anders ter wereld is dan de millenniumtempel die op aarde wordt gebouwd (ieder weet dat, ziet u), wanneer de glorie van de Here het vervult, enzovoort op die manier. Nu gaan we...even

de tempel beschrijven, in het 43e hoofdstuk, en het 1e t/m het 6e vers.

Nadat hij mij naar de poort voerde, de poort die op het oosten uitkeek;

En zie, de heerlijkheid van . . . God van Israël kwam uit de richting van het oosten; en de stem was als de stem van vele wateren; en de aarde straalde met de heerlijkheid.

En het was overeenkomstig het gezicht van het visioen dat ik zag, en overeenkomstig het visioen dat ik zag toen ik kwam om de stad te verdelgen; en het visioen was als het visioen dat ik gezien had bij de rivier de Kebar; en ik viel op mijn aangezicht.

En de heerlijkheid des HEREN—de heerlijkheid des HEREN kwam in het huis via de poort waarvan het uitzicht op het oosten is.

Dus nam de geest mij op en bracht mij in de binnenste voorhof; en zie, de heerlijkheid des HEREN vervulde het huis.

En ik hoorde hem tot mij spreken vanuit het huis; en de man stond naast mij.

¹²⁰ Zalvend—die tempel zalvend voor de duizendjarige heerschappij. Nu, merk op: in Leviticus. Nu, let op hoe het werd ingewijd in Leviticus. Nu, als we teruggaan naar Leviticus, ontdekken we dat Mozes de tempel zalfde. Laten we gewoon teruggaan terwijl we toch bezig zijn. Zoveel tijd hebben we nog wel. En laten we teruggaan naar Leviticus en uitzoeken wanneer Mozes de tempel zalfde—in Leviticus het 8e hoofdstuk.

¹²¹ O, ik hou er gewoon van om deze Schriftgedeelten met Schriftgedeelten te vergelijken. Houdt u er niet van? En dan hebt u—hebt u gewoon een—een—een idee van wat—van wat we zoeken en wat we doen. Nu, ieder van u beseft dat we er alleen maar zo nu en dan een Schriftgedeelte over gebruiken.

¹²² Nu, het 8e hoofdstuk van Leviticus—en ik heb hier staan: het 10e vers. Noteer Leviticus 8:10. Laten we zien.

En Mozes nam de zalfolie, en goot zalfolie uit, en zalfde de tabernakel en alles wat daarin was, en heiligde ze.

En . . . sprenkelde daarvan op het altaar, zevenmaal, . . . zalfde het altaar en al de vaten, zowel het wasbekken als zijn voetstuk, tot de . . . om ze te heiligen.

En hij goot . . . zalfolie op Aärons hoofd, en zalfde hem, om hem te heiligen.

¹²³ Mozes, in de woestijn, die de tabernakel van aanbidding heiligde, of zalfde, voor de kinderen Israëls, toen zij op hun reis waren. Het werd gezalfd.

¹²⁴ Nu, in II Kronieken—sla op— en we zullen de inwijding zien, van toen de Heilige Geest Zijn zetel innam in de tabernakel, en kijk nu naar wat er plaatsvond. In II Kronieken, het 5e hoofdstuk, en laten we beginnen bij het 13e vers. II Kronieken, het 5e hoofdstuk, en beginnen bij het 13e vers.

En het geschiedde...als de trompetten en de zangers...waren, om een eenparig geluid te laten horen...de lofprijzing en dankzegging des HEREN; en toen zij hun stemmen verhieven met de trompet en de cimbalen en de muziekinstrumenten, en de HERE prezen en zongen: Want hij is goed; en zijn barmhartigheid duurt voor immer; dat toen het huis vervuld werd met een wolk, namelijk het huis des HEREN;

Zodat de priesters...stonden...de priesters niet konden staan om te dienen vanwege de wolk; want de heerlijkheid des HEREN had het huis Gods vervuld.

¹²⁵ God kwam in het heiligdom, dat gezalfd moest worden, en werd aan Hem overgegeven zodat de mensen konden komen om te aanbidden. Dus niet om “uw heilige” plaats te zalven, maar om “de allerheiligste” plaats te zalven. En we merken op dat dat nieuwe Jeruzalem “de allerheiligste” plaats is. En de zalving zal zijn op het nieuwe Jeruzalem, dat van God uit de hemel neerdaalt, voorbereid als een bruid versierd voor haar man. De zalving zal op hen zijn.

¹²⁶ Nu: toen Zerubbabel zijn tempel inwijdde, nadat die herbouwd was, was deze niet opnieuw gezalfd, omdat hij al gezalfd was; en werd afgebroken, en hij werd gewoon opnieuw geconstrueerd. De verwoesting die erover was gekomen. Hij was opnieuw geconstrueerd en opgericht, dus er was geen zalving meer van. Toen hij één keer gezalfd was, ging dat zo door, en het duurt voort tot op deze tijd. Maar wanneer God de millennium-tabernakel opricht, zal Hij het Allerheiligste zalven; niet “uw heilige”, maar “het Allerheiligste”.

¹²⁷ Maar wanneer de Koning Zijn troon voor duizend jaar neemt, (Glorie!)—ze is nu voorbij. De zalving van het Allerheiligste zal het laatste zijn wat plaats zal vinden. Wanneer de tabernakel is opgericht; de opstanding is gekomen; de Joden zijn teruggekeerd; Christus en Zijn bruid zijn gekomen; de Jood, de 144.000 zijn verzegeld; het millennium heeft plaatsgevonden. Er zal een zalving zijn, wanneer de Allerheiligste plaats gezalfd zal worden; het heilige, Heilige der heiligen, en het Allerheiligste. En de Allerheiligste plaats is het heiligdom, waar God woonde, tussen de cherubs. En ditmaal zal Christus in de allerheiligste plaats zitten, met de zalving op Hem. En ze zullen daar geen zon nodig

hebben, want het Lam in het midden van de stad zal het licht zijn. De zon zal nooit ondergaan in die stad, zoals de oude oom Jim altijd zei. En het zal dat nooit, want Christus zal dat licht zijn—de Gezalfde. En de Koning zal komen en op Zijn troon plaatsnemen, duizend jaar lang, om te regeren.

¹²⁸ Jeremia 3:12 t/m het 18e—laten we het lezen. In Jeremia, het 18e hoofdstuk, geloof ik. Ja. Nee, het 12e hoofdstuk—neem me niet kwalijk—het 12e hoofdstuk van Jeremia, en laten we beginnen met het—het. . . Jeremia 3, neem me niet kwalijk. Jeremia 3 heb ik—heb ik hier opgeschreven, waar. . . terwijl ik studeerde, als de Heilige Geest me gewoon van plaats naar plaats bewoog, schreef ik deze gewoon op zo goed als ik kon. Jeremia 3, en dan 12 t/m 18. Laten we het lezen.

Ga en verkondig deze woorden naar het noorden toe, en zeg: Keer terug, gij teruggevallen Israël, zegt de HERE; en Ik zal niet mijn—mijn. . . mijn toorn niet op u doen neerkomen; want Ik ben barmhartig, zegt de HERE, en Ik zal de toorn niet voor eeuwig behouden.

Alleen, erken uw ongerechtigheid, dat gij overtreden hebt tegen de HERE uw God, en uw wegen verstrooid hebt tot de vreemdeling onder elke groene boom, . . .

Dat is wat ze hebben gedaan: uit het oosten, westen—elke natie. Ziet u?

. . . en gij hebt niet gehoorzaamd aan de stem, mijn stem, zegt de HERE.

“Keert om!” Luister hiernaar.

Keert u om, o teruggevallen kinderen, zegt de HERE; want Ik ben (g-e-t-r-o-u- -d), Ik ben met u getrouwd; . . .

“Hun ogen waren verblind, omdat Ik de heidenen een kans heb gegeven. Maar keer u terug, want Ik ben met u getrouwd.”

. . . en Ik zal u nemen, een uit een stad, en twee uit een familie, . . .

Niet allen die zich Joden noemen, zullen binnengaan. Maar die uitverkoren groep zal binnengaan, die kleine Benjamin die daar voor Jozef opkwam, die groep uit elke natie: een uit een stad, en uit een familie.

. . . en Ik zal u brengen naar Sion;

En Ik zal u een herder geven naar uw hart, die u zal voeden met kennis en verstand.

En het zal geschieden, wanneer u vermenigvuldigd en vermeerderd zult zijn in het land, in die dagen, zegt de HERE, zullen zij niet meer zeggen: De—de ark des verbonds des HEREN; noch zal het in de gedachten komen; noch zullen zij eraan gedenken; noch zullen zij—zij het bezoeken; noch zal het opnieuw gedaan worden.

In die tijd zullen zij Jeruzalem de troon des HEREN noemen; (aangezien Hij daar zal zijn, ziet u), en al het volk zal daartoe vergaderen (halleluja) en de naam des HEREN, te Jeruzalem; noch zullen zij weer wandelen naar hun eigen verbeeldingen in de boosheid van hun hart.

129 Dat is wanneer die stad gezalfd zal zijn. Dat is wanneer het nieuwe Jeruzalem gezalfd zal zijn. En al de natiën van de stad . . . In Openbaringen, het 22e hoofdstuk, staat er dat de poorten niet gesloten zullen worden des nachts, omdat daar geen nacht zal zijn. En al de koningen der aarde zullen hun eer en heerlijkheid in deze stad brengen. Haar muren zullen zijn van jaspis en sardissteen, twaalf soorten steen; en twaalf poorten zullen één parel zijn, één voor elke poort. Er zal geen behoefte aan de kaars zijn daarin. Er zal geen zonlicht meer zijn, want het Lam dat in het midden van de stad is, zal het licht zijn. En Hij zal Zijn volk leiden in immerdurend leven. Er zullen twee bomen staan, één aan weerszijden van de rivier, en die voor de genezing van de natie. Dat is die Gezalfde die zal komen—de heilige stad, neerdalend van God uit de hemel, komend naar de aarde.

130 Laten we nu nemen wat er gedurende die tijd plaats zal vinden. O, houdt u ervan? Laten we opslaan in Jesaja 65—even een ogenblik. Gewoon te goed om over te slaan. Het is gewoon te goed om te laten liggen. 't Mag een beetje warm zijn, maar laten we gewoon doorgaan.

131 Jesaja 65—luister wat er gedurende die tijd plaats zal vinden. En vraag uzelf gewoon af, zondaarvriend, of u—of u het zich zou kunnen veroorloven om dit te missen. Jesaja 65—laten we beginnen om en bij het 17e vers. Luister, iedereen, aandachtig nu. Dit is gedurende de tijd van het millennium, wanneer het Allerheiligste gezalfd is.

Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en . . . nieuwe aarde; en aan de vorige zal niet gedacht worden, noch in de zin opkomen.

Maar wees . . . verblijd en verheug u . . . in hetgeen Ik schep; want zie, Ik schep Jeruzalem . . . Ik schep Jeruzalem (dat is het nieuwe Jeruzalem), een vreugde, en haar volk een vreugde.

Wat is de zalving? De vreugde des Heren.

. . . schep Jeruzalem een vreugde, en haar volk een vreugde. En Ik zal mij verheugen in Jeruzalem, . . .

De Koning op de troon, op de koninklijke majesteit van de troon, de eeuwige troon, en het eeuwige volk met een eeuwige vreugde in een eeuwige stad! O, tjonge!

En Ik zal mij verheugen in Jeruzalem, en verheugen in mijn volk; en de stem van gewezen zal niet meer gehoord worden in haar, noch de stem van geschreeuw.

Daar zullen geen . . . baby's zijn die hun dagen niet bereiken, noch een oude man, die zijn dagen niet vervuld heeft; want het kind zal sterven, honderd jaar oud; maar een zondaar, honderd jaar oud zijnde, zal vervloekt zijn.

En zij zullen huizen bouwen, en die bewonen; . . . zij zullen wijngaarden planten, en zij zullen de vrucht daarvan eten.

Zij zullen niet bouwen en dat een ander het bewone; (dat is dat u sterft en uw zoon uw plaats inneemt) . . . bouwen en dat een ander het bewone; zij zullen niet planten en dat een ander daarvan ete; want als de dagen van een boom zullen zijn de dagen van mijn volk, en mijn uitverkorenen, lang zullen zij genieten van de werken hunner handen.

Zij zullen niet tevergeefs arbeiden, noch voortbrengen tot moeite; want zij zijn het zaad van de gezegenden des HEREN, en hun nakomelingen met hen.

En het zal geschieden, . . . voordat zij roepen, dat Ik zal antwoorden; . . . (Die glorierijke zalving binnen, achter de cherub!) . . . Ik zal antwoorden; en terwijl zij nog spreken, zal Ik horen.

De wolf en het lam zullen samen weiden, . . . de leeuw zal stro eten als het rund; het stof zal de spijsje van de slang zijn. En zij zullen niet schaden noch vernietigen op heel mijn heilige berg, zegt de HERE. (Kunt u het missen? Nee!)

¹³² Sla hier weer even terug, en Jesaja die weer spreekt, bij het 11e hoofdstuk, het 1e vers t/m het 9e. Luister wat hij hier weer zegt, wanneer hij een visioen krijgt, nadat hij de vrouwen ziet, de manier waarop ze zich zullen gedragen in de laatste dagen. Ne- . . . Wel, Jesaja 11 tot 1.

En er zal een rijsje voortkomen uit de stronk van Isai, . . . een Scheut die uit zijn wortels zal groeien; (Wie was dat? Christus.) . . . uit zijn wortels;

En de geest van de HERE zal op hem rusten, de geest van wijsheid, van inzicht, de geest van raad . . . sterkte, de geest van kennis en . . . de vreze des HEREN;

En zal hem vlug van begrip laten zijn in de vreze des HEREN; en hij zal niet oordelen naar hetgeen zijn ogen zien, noch . . . naar hetgeen zijn oren horen;

Maar met gerechtigheid zal Hij de armen richten, en hun ongerechtigheid rechtspreken voor de zachtmoedigen van de aarde; en hij zal de aarde slaan met de roede van zijn mond, en met de adem van zijn lippen zal hij de goddeloze doden.

De rechtvaardige zal de lendenen omgord hebben, en de getrouwen de gordel om hun middel.

En ook de wolf zal bij het lam wonen, en de luipaard zal zich neerleggen bij het bokje (dat is de geit); en het kalf en de jonge leeuw en het gemest vee . . . of kalf, of de leeuw en het gemeste vee tezamen; en een klein kind zal hen leiden.

. . . de koe en de berin zullen weiden laten; . . . hun jongen en zullen tezamen neerliggen; en de leeuw zal stro eten als een os.

En de zuigeling zal spelen over het hol van de adder, en het gespeende kind zal zijn hand steken in de kuil van de basilisk.

Zij zullen niet schaden of vernietigen op heel mijn heilige berg; want de aarde zal vol zijn van de kennis . . . zoals het water de zee bedekt.

Hm! Dat is in dat nieuwe Jeruzalem. Die “nieuwe.” Scheut hier wordt naar verwezen als de Scheut van David. “Hij is zowel Scheut als Nazaat.”

¹³³ Nu: hierna verschijnt de bruid. Na de zeventig weken, verschijnt de bruid, in Openbaringen het 19e hoofdstuk, het 1e en het 16e vers. Zij komt aan met haar Bruidegom, de machtige Koning. O, tjonge! Ik weet niet of we het allemaal zullen krijgen of niet. Heb het gewoon zo . . .

Wel, laten we hier toch even een deel van lezen. Hier is waar de Bruid zal komen—na dit. Ziet u? Nadat het millennium begint, dan komt Christus terug met de bruid. Juist, 1 t/m 16, en het 19e hoofdstuk.

En na deze dingen . . .

Ná deze verdrukking; ná de weeën; ná de zegels; ná de plagen; ná het uitwerpen van Satan; ná het oprichten van het millennium. Kijk!

. . . na deze dingen hoorde ik een . . . stem van vele mensen in de hemel, zeggende: Halleluja; Redding en heerlijkheid, . . . eer, . . . macht, voor de Here onze God;

Want waarachtig en rechtvaardig zijn uw oordeel, want hij had de grote hoer geoordeeld, die de aarde heeft verdorven met haar hoererij, en heeft het bloed van zijn dienaren uit haar hand gewroken.

En opnieuw heeft hij . . . zij . . . En opnieuw zeiden zij: Halleluja. En haar rook steeg op voor immer en immer.

Dat is de oude prostituee-kerk: “haar rook steeg op.”

En de vierentwintig oudsten en de vier dieren vielen neer en aanbaden God, die op de troon zat, zeggende: Amen; Halleluja.

En de stem kwam uit de troon, zeggende: Prijst onze God—Prijst onze God, al gij, zijn dienaren, en gij die hem vrezen, beiden klein en groot.

En ik hoorde als het ware de stem van een grote menigte, . . .

Luister! Hier bent u, gemeente. Nadat zij omhoogging in het 3e hoofdstuk—hier komt ze. Ziet u? En nu, het 6e vers.

En ik hoorde als het ware de stem van een grote menigte, en als de stem van vele wateren, en als de stem van een machtig gedonder, zeggende: Halleluja, want de Here God almachtig regeert.

Halleluja! Kijk! De bruiloft van het Lam komt nu. Hier komt ze.

Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem eer geven; want de bruiloft van het Lam is gekomen, en zijn vrouw heeft zichzelf gereedgemaakt. (Hier komt ze—zowel bruid als Bruidegom.)

En haar werd gegeven dat zij gekleed wordt in fijn linnen, rein en wit; want het fijne linnen is . . . gerechtigheid der heiligen.

En hij zei tot mij: Schrijf: Zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam. En hij zei tot mij: Dit zijn . . . waarachtige gezegden van God.

En ik viel neer voor de voeten om hem te aanbidden. En hij zei tot mij: Zie dat gij het niet doet; Ik ben uw mededienstknecht, . . . uw broeders, en heb de . . . uw broeders en die het getuigenis van Jezus hebben; aanbid God; want het getuigenis (van Christus) van Jezus is de geest van profetie.

En ik zag de hemel geopend, en . . . een wit paard; . . . (o my!) . . . en hij die daarop zat . . . werd Getrouw en Waarachtig genoemd, en . . . gerechtigheid oordeelt hij en voert hij oorlog.

En zijn ogen waren als vlammen van vuur, en . . . zijn hoofd was vele kronen; . . .

Wat werd Hij gekroond? “Koning der koningen.”

. . . en hij had een naam geschreven die niemand wist dan hijzelf.

En hij was bekleed met een wit kleed gedrenkt in bloed; en zijn naam is genoemd Het Woord van God.

“In den beginne was het Woord, en het Woord was God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons.” Wie was het? Jezus.

. . . en zijn naam is genoemd Het Woord van God.

En de legers die in de hemel waren, volgden hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en rein. (Glorie! Hier komt zij.)

En uit zijn mond gaat er een scherp zwaard, dat . . . en dat het de natiën zou slaan; en . . . zal hen regeren met een ijzeren staf; en hij treedt de wijnpersbak van de grimmigheid van de toorn van de almachtige God.

En hij had op zijn kled en op zijn dij een naam geschreven: KONING DER KONING, EN HERE DER HERE.

¹³⁴ Wat was het? Zijn volk had Hem net gekroond, als Koning der koning en Here der heren. Terugkomend naar Zijn heilige tempel, gezalfd met de tegenwoordigheid van God om te leven en te heersen gedurende het millennium met Zijn gemeente. Amen! De verschijning, met de machtige Koning, om haar plaats in te nemen, aan Zijn zijde—de nieuwe, koninklijke, gezalfde tempel.

¹³⁵ Nu is het zesvoudige doel van Openbaring 6:1 tot Openbaring 19:21 vervuld.

¹³⁶ Luister, nu tot slot. De zeven zegels, zeven bazuinen, zeven schalen, drie weeën, vrouw in de zon, het uitwerpen van de duivel, of de rode draak, komt tussen deze tijden tijdens de grote verdrukkingsperiode. Vergeet het niet. Al deze dingen vinden plaats gedurende deze tijd.

Maar hier is het zesvoudige doel van zijn komst. Gelooft u het? Wat een heerlijke tijd ligt er te wachten voor hen die de Here liefhebben! Ik zeg u, vriend: wij kunnen ons niet veroorloven om dat te missen. Mis dat niet, wat u ook doet. Wees er zeker van!

¹³⁷ Nu, volgende zondag, zo de Here wil, wil ik laten zien, als Hij mij zal helpen, om precies te laten zien waar elk van die zeven dagen, waar ze plaatsvonden— en ditzelfde—ditzelfde brengen als wat ik vandaag deed, en die zeven tijden plaatsen, zeven weken, zeventig weken, precies op de plaats van dat Joodse heiligdom en precies laten zien waar we hier aan het einde leven, zo de Here wil.

¹³⁸ Hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Zou u zich kunnen veroorloven de hemel te missen? [“Nee.”] We bevinden ons aan de eindtijd!

Wat komt Hij doen? Het eerste wat zal plaatsvinden, voordat Jezus ooit naar de aarde komt, wat zal het eerste zijn? De gemeente zal worden (wat?) opgenomen! Zal Jezus naar de aarde komen en rondlopen bij het graf en handen schudden met papa en mama, tot ons hier allemaal spreken, en naar boven gaan? Nee!

Hoe zal het zijn? De . . . Wij zeggen dit tot u, door het—door het Woord van de Here: “Dat wij die leven en overblijven . . .” II Thessalonicenzen, 5e hoofdstuk: “Wij die leven en overblijven

tot de komst van de Here, hen die ontslapen zijn niet zullen verhinderen, of tegenhouden. Want de bazuin van God zal klinken, de doden in Christus zullen eerst opstaan; en wij die leven en overblijven, zullen samen met hen worden opgenomen om de Here te ontmoeten in de lucht.” We zullen in een ogenblik weggenomen worden, in een oogwenk. Gedurende die tijd—dat beëindigt het gemeentetijdperk.

¹³⁹ Dan begint God hier beneden op aarde Zich met de Joden bezig te houden. Er zullen twee profeten zijn. Het 11e hoofdstuk—we zullen dat erbij pakken. Twee gezalfde profeten—zoals Elia en Mozes, wie ik denk dat zijn. En zij zullen grote vloeken brengen—nadat ze hebben gezien dat ze zich hebben verenigd, en Rome zijn verbond heeft verbroken—die vorst.

In het midden van deze zeventigste week—het zal zijn verbond verbreken, met Rome, of Rome zal het verbreken met Israëel, en dat zal veroorzaken dat de gruwel zich begint te verspreiden. En daar zal de grote vloed zijn, wanneer het heidense overblijfsel, de slapende maagd. . . De draak, Rome, spuwde water uit zijn mond, om oorlog te voeren met het overblijfsel van het zaad van de vrouw, die zich houden aan de geboden van God. Rome zal dat doen.

¹⁴⁰ Een kerkverbond zal hen samen verenigen en de Joden in dit verbond brengen en hen weer terugbrengen naar hun eigen tempelaanbidding, in ZO SPREEKT DE HERE uit de Bijbel, en zij zullen hun eigen kerk hebben.

¹⁴¹ Ze zijn nu wat? Ik ving het zojuist op. Het is vers. Zij zijn nu een natie—erkend. Klopt dat? Maar ze hebben hun tempelaanbidding nog niet. En wanneer zij de tempelaanbidding instellen, zal de gemeente weg zijn. God zal handelen met de Joden als een natie. En dan, wanneer ze in dit verbond zijn gebracht, zal Rome het verbreken in het midden van het zeventigste jaar, drie en een half jaar—hij zal dat verbond met hen verbreken en veroorzaken dat de gruwel die verwoesting brengt, zich zal verspreiden tot de voleinding toe. Dan zal hij zowel Protestant als Jood nemen en hen vervolgen. In die tijd zullen deze twee profeten opstaan en de aarde vervloeken, zodat zij niet zal regenen in de dagen van hun profetie. En ze zullen vuur uit de hemel roepen en al het andere. Wacht u maar. We hebben hier een heleboel voor ons in liggen om te leren.

¹⁴² O, wat een grote God is Hij! Wat een barmhartige Vader! Vrienden, laat me dit zeggen, als uw voorganger. U beseft niet de voorrechten waaronder u leeft. U beseft het niet. Er zijn vele grote mannen, er zijn vele heiligen—er zijn duizenden heilige mannen, die stierven in voorbije jaren, Geestvervulde mannen, die graag deze dag zouden hebben gezien waarin u leeft. Laten u en ik er ons voordeel mee doen.

¹⁴³ Wat anders hebben wij om naar te kijken? Wat kunnen wij hierna doen? Waar gaan we heen? Wat gaat er gebeuren? We moeten ergens heengaan. U kunt hier niet de hele tijd blijven. U kunt uw gras maaien: volgende week moet het weer gemaaid worden; ja—twee keer vóór die tijd. U kunt uw kinderen opvoeden. U geeft ze hun middageten; tegen het avondeten hebben ze weer honger. Geeft u ze hun avondeten, hebben ze de volgende ochtend weer honger. Koopt u hen een paar schoenen; als ze zoals de mijne zijn: ongeveer twee of drie maanden en koopt u ze weer een paar. Koopt u ze deze maand kleren: na een maand of twee koopt u ze nieuwe kleren. Ziet u? Er is niets dat blijft. Er is niets stabiel. Er is niets dat stand kan houden.

Begeer niet deze wereld z'n ijdele rijkdommen,
Die zo spoedig vergaan,
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Die zullen nimmer voorbijgaan!

Tijd is gevuld met snelle verandering,
Niets op aarde kan onbewogen blijven staan,
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Luister:

Als onze reis voltooid is, (Hij zal ons laten
weten wanneer het voorbij is.)

Als wij God trouw zijn geweest,
Schoon en helder ons huis in glorie, (Die
gezalfde stad.)

Zal onze opgenomen ziel aanschouwen!

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Begeer niet deze wereld z'n ijdele rijkdommen,
Die zo spoedig vergaan,
Bouw gewoon uw hoop op eeuw'ge dingen,
Die zullen nimmer voorbijgaan!

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Terwijl we ons hoofd buigen—als u nog nooit Zijn hand hebt genomen, wilt u het dan nu niet komen doen?

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
 Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

¹⁴⁴ Kleine meid: je bent nu een mooi klein meisje. Je haar is mooi, je kleine wangen zijn roze. Maar weet je, het zal gewoon tot morgen duren, tot ze zullen verwelken. Hoe weten we of volgende week de beestjes niet, in de grond, die mooie, kleine, roze wangen zullen opeten?

¹⁴⁵ Jonge broeder: je bent sterk—grote, sterke spieren; je hebt grote verwachtingen. Maar na een poosje, morgen al, zal dat mooie, krullende haar uitvallen en wat je overhoudt zal grijs worden. Die grote, rechte schouders zullen gaan hangen, en de beestjes zullen in de armen en in het vlees gaan eten. Ze zullen je wegdragen het stof in.

Dus: bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
 Die zullen nimmer voorbijgaan!

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Hou vast aan Gods . . .

'k Wil dat u nu naar boven uitstrekt en Zijn hand neemt.

Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
 Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Dan: wanneer deze reis voltooid is, (Het zal dat
 op een dag zijn.)

Als u aan God trouw bent geweest,
 Schoon en helder, uw huis in glorie,
 Zal uw opgenomen ziel aanschouwen!

Waarom houdt u niet vast aan Gods
 onveranderlijke hand!

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
 Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
 Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

¹⁴⁶ Vele dingen heb ik gezien—bijna 31 jaar achter de lessenaar. Ik heb treurige dingen gezien; ik heb heerlijke dingen gezien. Het droevigste dat ik ooit in mijn leven heb gezien . . . Hoezeer ik uitgehongerde kinderen op straat heb gezien; ik heb moeders zien bedelen om één stuk brood. Het treurigste dat ik ooit heb gezien, is een man te zien, een menselijk wezen, en die een zoon van God hoort te zijn, sterven zonder God te kennen.

¹⁴⁷ Ik herinner me een vrouw die één avond aan de deur stond van deze kerk—lachte mij uit. En zei: “Ik zou mijn koe niet het soort godsdienst laten hebben dat hij heeft!” In minder dan één uur werd ik naar het ziekenhuis geroepen. Knappe vrouw—ongeveer 22 jaar oud—ze schreeuwde: “Haal die prediker hier!” Ze was Katholiek van geloof.

Toen ik erheen liep, zei de oude zuster: “U bent te laat, broeder Branham. Ze stierf ongeveer vijf minuten geleden.”

Ik zei: “Kan ik haar zien?”

Zei: “Ze schreeuwde om u in haar laatste woorden: ‘Haal die prediker, broeder Branham!’”

Haar man was daar en riep: “Zeg een gebed op voor haar! Zeg een gebed op!”

Ik zei: “Het is nu te laat.”

¹⁴⁸ Ik trok de deken naar beneden. Ze had hele grote, bruine ogen. Knappe vrouw—kleine sproeten over haar gezicht; kastanjebruin haar; heel aantrekkelijk. Ze had zo hard geleden dat de sproeten uitstaken op haar gezicht als puisten. Haar ogen puilden helemaal uit de kassen—zo. En natuurlijk hadden haar ingewanden en nieren gewerkt, wat in de—in de . . . Iedereen doet dat als ze sterven—meestal. En daar lag ze, in die toestand—haar mond open. En haar oogleden hier hadden het bruine gedeelte van haar oog half bedekt. Ik zal het nooit vergeten. Dat lied kwam in mijn gedachten.

Begeer niet deze wereld z'n ijdele rijkdommen.
(Schoonheid, pompeuze ijdelheid.)

¹⁴⁹ Ik stond naast een man hier in Port Fulton die stervende was. Ze riepen me bij zijn bed. En ik bad met hem hier op een avond bij het altaar. Hij sloeg zijn arm om een vrouw heen. Ik zei: “Haal uw arm weg van om die dame.”

Hij zei: “Ik leid haar naar God.”

¹⁵⁰ Ik zei: “Niet uw arm om haar heen.” Ik geloof niet in zulks gedoe. Hij werd boos op mij. Hij stampete de deur uit.

Ik ging wat later naar hem toe, toen hij stervende was. Hij keek me in het gezicht, zei: “Bid niet voor mij, broeder Bill. Ik ben verloren. Ik ben er geweest.” Zei: “Alles wat ik ooit heb verkregen, is weg.”

¹⁵¹ Ik stond hier op de hoek—een klein stukje hier vandaan—één dag, voor een man die me aan zijn bed riep toen hij stervende was. Hij zei: “Ik wilde altijd *zo en zo en zo*.” Hij zei: “Maar ik heb nooit de Here gediend. Vele malen heb ik me ervan weerhouden naar het altaar te gaan.” Hij zei: “Broeder Branham, bid dat God mijn dochtertje het zal laten goedmaken voor de dingen die ik heb gedaan. Misschien kan zij iets voor de Here doen.”

¹⁵² Ik zei: “Dat kan niet gedaan worden, broeder. De dingen die u zou hebben gedaan, zijn verloren.” Hm!

¹⁵³ Stond bij een man, zag hem 24 uur lang tegen duivels vechten. Zei dat duivels aan zijn bed stonden met kettingen om hun nek gewikkeld. Zei: “Laat ze mij niet pakken!” Schreeuwend; hem in het bed houdend. Zei: “Daar staat hij. Kunt u het niet zien? Hij komt achter mij aan.” Hij had God te lang uitgesteld. Had grote schuren, vol hooi, vol tarwe, fijne renpaarden. Een jaar daarvoor vervloekte hij God in Zijn gezicht,

sloeg z'n vrouw omdat ze naar de tabernakel ging. Weet u wat er gebeurde? De bliksem sloeg in z'n schuur en doodde z'n paarden, verbrandde z'n hooi. En de man stierf in een of andere aanval, terwijl hij duivels van zich af vocht.

¹⁵⁴ En een oude vriend van mij (glorie!) die daarginds stond, kwam aan het einde van de weg. Ik zei: "Gaat u heen, pa?"

Zei: "Dit is het, Billy."

Ik zei: "Hoe is het?"

¹⁵⁵ Hij zei: "Alles wel." Zei: "Breng mijn kinderen naast het bed." Hij legde z'n oude, zwakke handen op elk van zijn kinderen en zegende hen. Vertelde z'n twee zonen, zei: "Hang m'n handen op, hef ze op, zoals Jozua en Kaleb deden." We vroegen ons af wat hij zou gaan zeggen. Hij zei:

Blijde dag, blijde dag,
Sinds Jezus mijn zonden heeft weggewassen!
Hij leerde mij hoe te waken en bidden,
En elke dag verblijdend te leven.

Wij hebben een van die dingen om tot te komen, vrienden! Er is niemand die niet verlangt goed te eten, een mooie auto te rijden, het beste te hebben dat we kunnen hebben. Ik keur het niet af. Dat is in orde. God wil dat u dat hebt; maar:

Begeer niet deze wereld z'n ijdele rijkdommen,
Die zo spoedig vergaan,
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Die zullen nooit voorbijgaan!

Laten we nu onze handen opheffen terwijl we zingen.

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!
Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

¹⁵⁶ Terwijl we staan, laten we ons even omdraaien en iemand nu de hand schudden. We gaan de dienst voortzetten—even een ogenblik. Maar ik wil dat u zich omdraait terwijl we nog een vers van dat lied zingen.

Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

Doe het, vader! Doe het, pa! Voor God! Doe het, tiener! Doe het, broeder! Doe het, broeder!

Bouw uw hoop op eeuw'ge dingen,
Hou vast aan Gods onveranderlijke hand!

¹⁵⁷ Bent u niet blij om Hem? Zeg: "Amen!" [Samenkomst zegt: "Amen!"—Red.] Allen die Hem liefhebben, zeg: "Prijs de Here." ["Prijs de Here!"] Allen die geloven dat u naar die vierkante stad gaat, hef uw hand op. (Hou ze zo, even een ogenblik, bij uw lied.)

Ik ben op weg naar die prachtige stad, (Hoe gaat dat nu?)

Die de Here heeft bereid voor de zijnen;
 Waar alle verlost en uit alle tijdperken
 "Glorie!" zingen rond de witte troon;
 Soms krijg ik heimwee naar de hemel,
 En de heerlijkheid die ik daar zal
 aanschouwen;
 Wat een vreugde zal dat zijn, wanneer ik mijn
 Redder zie,
 In die prachtige stad van goud.

Houdt u daar niet van?

Ik ben op weg naar die prachtige stad,
 Die mijn Heer heeft bereid voor de zijnen;
 Waar alle verlost en uit alle tijdperken
 "Glorie" zullen zingen rond de witte troon;
 O, soms krijg ik heimwee naar de hemel,
 En de vreugden die ik daar zal aanschouwen;
 Wat een vreugde zal dat zijn, wanneer ik mijn
 Redder zie,
 In die prachtige stad van goud.

Hebt u Hem lief? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Dan:

Neem de naam van Jezus mede,
 Kind van kommer en van smart;
 Die zal u vreugde en troost geven,
 Neem die overal waar u gaat mee.
 Dierb're naam, (Dierb're naam!) O hoe zoet! (O
 hoe zoet!)
 Hoop der aard en 's hemels vreugd;
 Dierb're naam, (Dierbare naam!) O hoe zoet!
 Hoop der aard en 's hemels vreugd.

Nu, vergeet niet aanstaande zondagmorgen: half tien. En dan zullen we proberen, zo de Here wil, er op tijd doorheen te komen om gebed voor de zieken te hebben, aanstaande zondagmorgen, om half tien.

Bij de naam van Jezus buigend,
 Ootmoedig neervallend aan Zijn voeten,
 Koning der koningen zullen wij Hem in de
 hemel kronen,
 Wanneer onze reis ten einde is.
 Dierb're naam, (Dierb're naam!) O hoe zoet! (O
 hoe zoet!)
 Hoop der aard en 's hemels vreugd;
 Dierb're naam, (Dierb're naam!) O hoe zoet!
 Hoop der aard en 's hemels vreugd.

Luister eens naar dit vers:

Bij de naam van Jezus buigend,
 Als een schild voor elke val;

Wanneer verzoeken u omgeven,
Fluister slechts die heil'ge naam in gebed. (Dat
zal het doen.)

Dierb're naam, (Dierb're naam!) O hoe zoet! (O
hoe zoet!)

Hoop der aard en 's hemels vreugd;
Dierb're naam, (Dierb're naam) O hoe zoet!
Hoop der aard en 's hemels vreugd.

Nu geef ik de dienst over aan de voorganger, broeder Neville,
voor zijn slotwoord en wat hij nog te zeggen heeft.

61-0730E Het Zesvoudige Doel
Van Gabriëls Bezoek Aan Daniël
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org